

ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

ศรัณย์ รุ่งณรงค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2553

ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
ศรัณย์ รื่นณรงค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ศรัณย์ รุ่งณรงค์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2553

ศรัณย์ รื่นณรงค์. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์*

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาและบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 256 คน เป็นนักเรียนชาย 138 คน และนักเรียนหญิง 118 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา (X_1) แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_2) บุคลิกภาพ (X_3) การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง (X_4) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_5) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (X_6) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (X_6) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_5) บุคลิกภาพ (X_3) และแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_2) ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 นี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 63.30

3. สมการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

3.1 สมการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .184 + .247X_6 + .237X_7 + .225X_5 + .161X_3 + .129X_2$$

3.2 สมการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .282X_6 + .268X_7 + .189X_5 + .176X_3 + .169X_2$$

FACTORS AFFECTING ON ATTITUDE TOWARDS PHYSICAL EDUCATION LEARNING OF
THE SECOND LEVEL, PRIMARY GRADES 4 – 6 STUDENTS AT KASETSART UNIVERSITY
LABORATORY SCHOOL, CENTER FOR EDUCATIONAL RESEARCH AND DEVELOPMENT
IN JATUJAK DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

SARUN RUENNARONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2010

Sarun Ruennarong. (2010). *Factors Affecting on Attitude towards Physical Education Learning of the Second Level, Primary Grades 4-6 Students at Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development in Jatujak District, Bangkok*. Master's Project, M.Ed.(Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assist. Prof. Dr. Pasana Chularut.

The purposes of this research were to study factors affecting on attitude towards physical education learning of the second level, primary grades 4-6 students at Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development in Jatujak District, Bangkok. The factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor; learning habits for physical education learning, motivation in physical education learning and personality, second of them was family factor; guardians' support towards physical education learning and third of them was learning environmental factor; physical learning environment in physical education learning, interpersonal relationship between students and their physical education teachers and interpersonal relationship between students and their friends.

The 256 samples (138 males and 118 females) were the second level, primary grades 4-6 students at Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development in Jatujak District, Bangkok in academic year of 2009. The instruments were questionnaires of factors affecting on attitude towards physical education learning of the second level, primary grades 4-6 students at Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development in Jatujak District, Bangkok. The data was analyzed by using The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation between attitude towards physical education learning of the second level, primary grades 4-6 students at Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development in

Jatujak District, Bangkok and 7 factors at .01 level; learning habits for physical education learning (X_1), motivation in physical education learning (X_2), personality (X_3), guardians' support towards physical education learning (X_4), physical learning environment in physical education learning (X_5), interpersonal relationship between students and their physical education teachers (X_6) and interpersonal relationship between students and their friends (X_7) at .01 level, respectively.

2. There were significantly 5 factors affecting attitude towards physical education learning of the second level, primary grades 4-6 students at Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development in Jatujak District, Bangkok at .01 level ranking from the most affecter to the least affecter. These were interpersonal relationship between students and their physical education teachers (X_6), interpersonal relationship between students and their friends (X_7), physical learning environment in physical education learning (X_5), personality (X_3) and motivation in physical education learning (X_2). These 5 factors could predict attitude towards physical education learning of the second level, primary grades 4-6 students at Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development in Jatujak District, Bangkok about percentage of 63.30.

3. The significantly predicted equations of attitude towards physical education learning of the second level, primary grades 4-6 students at Kasetsart University Laboratory School, Center for Educational Research and Development in Jatujak District, Bangkok at .01 level were as follows :

3.1 In term of raw scores were :

$$\hat{Y} = .184 + .247X_6 + .237X_7 + .225X_5 + .161X_3 + .129X_2$$

3.2 In term of standard scores were :

$$Z = .282X_6 + .268X_7 + .189X_5 + .176X_3 + .169X_2$$

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร ของ ศรัณย์ รื่นณรงค์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรීทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรීทอง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. องอาจ นัยพัฒน์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวรณี กริทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ด้วยความกรุณา จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรกฏา นักคิม และอาจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภิตา รวมทั้งคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ดารณี อุทัยรัตนกิจ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา และคณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือและสนับสนุนในการทำการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-6 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย และเป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ในสาขาจิตวิทยาการศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2551 ที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจกันมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณสมาชิกทุกคนในครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และให้กำลังใจ รวมทั้งการช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์แก่ผู้วิจัยด้วยดี จนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี คุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ สมาชิกทุกคนในครอบครัว ผู้มีพระคุณทุกท่านที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนบรรพบุรุษทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน

ศรัณย์ รื่นณรงค์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	10
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา.....	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา.....	28
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียน วิชาพลศึกษา.....	29
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา.....	41
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ศูนย์วิจัยและ พัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร.....	45
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	50
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	50
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	51
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	67

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การเก็บรวบรวมข้อมูล	70
การวิเคราะห์ข้อมูล	70
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	73
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	80
ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	80
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
อภิปรายผลการวิจัย	84
ข้อเสนอแนะ	93
บรรณานุกรม.....	95
ภาคผนวก	100
ภาคผนวก ก.....	101
ภาคผนวก ข.....	105
ภาคผนวก ค.....	127
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	138

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีและเพศ.....	51
2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำแนกตาม เพศ และระดับชั้น.....	74
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	75
4 แสดงการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา.....	77
5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา.....	77
6 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา.....	78
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา.....	128
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา.....	129
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	130
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง.....	131
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา.....	132
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา.....	133
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	134
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้.....	135
15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้สึก.....	136
16 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม.....	137

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาชีวิตของคนในสังคมให้มีคุณภาพส่งผลให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าต้องพัฒนาความสามารถของคนในประเทศให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ด้วยเหตุนี้การศึกษานับเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศ เพราะการพัฒนาในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ย่อมต้องอาศัยพื้นฐานทางการศึกษาของคนในประเทศเป็นสำคัญเป็นรากฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่งสำหรับการสร้างสรรค์ ความเจริญ ความก้าวหน้าและการแก้ไขปัญหาการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2545: 1)

จากกระแสสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้รัฐให้ความสำคัญกับการพัฒนาประชากรของชาติในทุกๆ ด้าน ด้วยการวางรากฐานของการศึกษาที่มั่นคง บนพื้นฐานความคิดว่า ถ้าบุคคลในชาติใดได้รับการศึกษาที่ดี จะทำให้มีการพัฒนาในทุกด้านที่ดีด้วย โดยเฉพาะด้านการศึกษา ดังนั้นจึงได้มีการปฏิรูปการศึกษาและตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ขึ้นเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545 เป็นหลักสูตรแกนกลางโดยกำหนดให้แต่ละสถานศึกษาต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นและจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้อง กับแนวทางของหลักสูตรแกนกลางอย่างเต็มตามศักยภาพ ดังนั้น การที่จะให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะเลือกเรียน หรือ ปฏิบัติกิจกรรมตามความเหมาะสม หลักสูตรแกนกลางได้มีการจัดการศึกษาลักษณะเป็นกรอบและแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตร โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นช่วงชั้น คือช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3) ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 -ป.6) ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-ม.3) ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-ม.6) ซึ่งแบ่งเป็น 8 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (กรมวิชาการ : กระทรวงศึกษาธิการ: 2545)

วิชาพลศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งที่สามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้ พลศึกษาเป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนา

โดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคมเป็นผู้มีสุขภาพดี รัฐบาลจึงควรให้ความสนใจอย่างจริงจังในการพัฒนาเยาวชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียน ฉะนั้นถ้านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดี รักและชอบในการเล่นกีฬา การได้ออกกำลังกายเป็นประจำก่อให้เกิดประโยชน์และร่างกายแข็งแรงได้ (กรมวิชาการ : กระทรวงศึกษาธิการ. 2545)

จากการที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ประจำชั้นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาเป็นเวลา 4 เดือน ได้สังเกตพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชาพลศึกษาและก็มีบางส่วนที่ไม่ชอบเรียนพลศึกษา นักเรียนที่ชอบเรียนวิชาพลศึกษาก็จะตั้งใจเรียน เข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซักถามความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการฝึกทักษะต่างๆ กับอาจารย์ผู้สอนทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียน ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรียนวิชาพลศึกษาจะไม่ตั้งใจเรียน ไม่ทบทวนและฝึกซ้อมทักษะที่ได้เรียนมา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สำรวจปัญหาเบื้องต้นกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 110 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 38 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 35 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 37 คน โดยใช้คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะเหตุใด” ผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้นเรียงตามลำดับจากสิ่งที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด สรุปได้ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 ตอบว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สนุก เพราะ ได้เล่นกีฬาหลายๆ ชนิด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.94 ตอบว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีประโยชน์ เพราะ ได้ออกกำลังกายทำให้ร่างกายแข็งแรง และจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 ตอบว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ดี เพราะ ได้คลายเครียดช่วยทำให้ผ่อนคลาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 ตอบว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ดี เพราะ ได้คลายเครียดช่วยทำให้ผ่อนคลาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ตอบว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สนุก เพราะ ได้เล่นเกมและฝึกทักษะต่างๆ และจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 ตอบว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีประโยชน์ เพราะ ได้ฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 51.35 ตอบว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ดี เพราะ ทำให้ร่างกายแข็งแรง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 32.43 ตอบว่า การเรียน

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สนุก เพราะ ได้เล่นกีฬาหลายๆ ชนิด และจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.21
ตอบว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีประโยชน์ เพราะ ได้ฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัย

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะเหตุใด”
ผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้นเรียงตามลำดับจากสิ่งที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด สรุปได้ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 73.68 ตอบว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สนุก เพราะ ได้มีการแข่งขันกับเพื่อน ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.78 ตอบว่า ชอบการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะ ได้เล่นกีฬาและออกกำลังกาย และจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.57 ตอบว่า ไม่ชอบการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะ อากาศร้อนและไม่อยากฝึกทักษะ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ตอบว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สนุก เพราะ ได้เล่นกีฬา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 ตอบว่า ชอบการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะ ทำให้ร่างกายแข็งแรง และจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.85 ตอบว่า ไม่ชอบการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะ ไม่ชอบการออกกำลังกาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 75.67 ตอบว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สนุก เพราะ ได้ออกกำลังกาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.21 ตอบว่า ชอบการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะ ได้เล่นร่วมกับเพื่อน ๆ และจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 ตอบว่า ไม่ชอบการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะ การเรียนทำให้เหนื่อยและไม่ชอบเพื่อน

คำถามข้อที่ 3 ถามว่า “นักเรียนจะทำอย่างไรเมื่อเรียนวิชาพลศึกษา” ผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้นเรียงตามลำดับจากสิ่งที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด สรุปได้ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 86.84 ตอบว่า ช่วยอาจารย์เตรียมอุปกรณ์การเรียน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตอบว่า จะตั้งใจฝึกทักษะตามที่อาจารย์สอน และจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตอบว่า จะไม่คุยกับเพื่อนระหว่างที่อาจารย์สอน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 74.28 ตอบว่า จะตั้งใจเรียนและไม่เล่นกับเพื่อนระหว่างที่อาจารย์สอน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ตอบว่า ช่วยอาจารย์ทำสนาม และจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.17 ตอบว่า จะตั้งใจฝึกทักษะตามที่อาจารย์สอน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 75.67 ตอบว่า ช่วยอาจารย์เตรียมอุปกรณ์การเรียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.51 ตอบว่า จะตั้งใจฝึกทักษะตามที่อาจารย์สอน และจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.81 ตอบว่า เตรียมตัวให้พร้อมและรีบเดินไปเรียน

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้น พบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ดังที่ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2550: 366-367) ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ฉะนั้นเจตคติจึงมีทั้งบวกและลบ และเจตคติจะประกอบไปด้วย องค์ประกอบ 3 ประการ คือ องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือ การรู้คิด องค์ประกอบเชิงความรู้สึก อารมณ์ และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม การที่มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเป็นผลให้นักเรียนคิดว่าการเรียนวิชาพลศึกษาเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์ สนุกสนาน ได้ออกกำลังกายทำให้ร่างกายแข็งแรง ได้คลายเครียด ได้เล่นเกมต่าง ๆ มีการแข่งขันกับเพื่อน ๆ สร้างระเบียบวินัยให้กับตนเอง ซึ่งการที่นักเรียนมีความคิด ความรู้สึก และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางบวกนั้น ย่อมส่งผลต่อคุณภาพในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุขชาติ โสมประยูร (2540: 9) กล่าวไว้ว่า เจตคติที่ดีที่นักเรียนมีต่อความรู้ที่ได้รับต่อกิจกรรมหรือวิธีการสอนของครูรวมทั้งตัวครูด้วยนั้น จะช่วยให้นักเรียนได้นำเอาความรู้หรือประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้เจตคดียังมีส่วนช่วยในการปรับปรุงรูปแบบของการปฏิบัติและความประพฤติหรือพฤติกรรมของคนเราได้อีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร และคณาจารย์ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 776 คน เป็นนักเรียนชาย 418 คน และนักเรียนหญิง 358 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 258 คน เป็นนักเรียนชาย 133 คน เป็นนักเรียนหญิง 125 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 261 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน เป็นนักเรียนหญิง 116 คนและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 257 คน เป็นนักเรียนชาย 140 คน เป็นนักเรียนหญิง 117 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 256 คน เป็นนักเรียนชาย 138 คน และนักเรียนหญิง 118 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 44 คน เป็นนักเรียนหญิง 41 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 86 คน เป็นนักเรียนชาย 48 คน เป็นนักเรียนหญิง 38 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 46 คน เป็นนักเรียนหญิง 39 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane, 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังนี้

- 1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่
 - 1.1.1 นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา
 - 1.1.2 แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา
 - 1.1.3 บุคลิกภาพ
- 1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง
- 1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่
 - 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
 - 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา** หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ โดยจำแนกเจตคติออกเป็น 3 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 **เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านความรู้** ได้แก่ การเห็นคุณค่า ความสำคัญ และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย อธิบายประวัติ เข้าใจในกฎกติกา ปฏิบัติทักษะ และนำไปใช้เป็นวิธีการออกกำลังกายคลายเครียดทั้งร่างกายและจิตใจ

1.2 **เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านความรู้สึก** ได้แก่ ความชอบ ความพึงพอใจ และความสนุกสนานที่ได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษา

1.3 **เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม** ได้แก่ ความตั้งใจที่จะนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อนำมาปฏิบัติ ประกอบด้วย เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียนและหมั่นฝึกซ้อมทักษะ

2. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา** หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา และบุคลิกภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำอยู่เป็นประจำเกี่ยวกับการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ เตรียมเครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนเข้าชั้นเรียน มีความตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียนทบทวนและฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ ที่เรียน การเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ และซักถามขั้นตอนในการฝึกกับอาจารย์ผู้สอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

2.1.2 แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา หมายถึง ความปรารถนาและความสนใจของนักเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.2.1 แรงจูงใจภายใน ได้แก่ การเรียนวิชาพลศึกษาตามที่ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายใน ประกอบด้วย ความสนใจ ความตั้งใจ ความกระตือรือร้นและความปรารถนาของนักเรียนที่จะเรียนรู้ในวิชาพลศึกษา

2.1.2.2 แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ การเรียนวิชาพลศึกษาตามที่ได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก ประกอบด้วย ความคาดหวังของผู้ปกครอง การได้รับการยอมรับจากเพื่อน คำชมเชยจากอาจารย์และมีผลการเรียนอยู่ในระดับดี

2.1.3 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนที่แสดงออกหรือตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ ในการดำรงชีวิต ทำให้นักเรียนมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเองซึ่งบุคลิกภาพที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.3.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียนที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จ และสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

2.1.3.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ อดทน และรอคอยได้

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนต่อความคิดและและความรู้สึของผู้ปกครองในการสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1.1 การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนเครื่องแต่งกาย และเงินให้แก่แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ ตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน

2.2.1.2 การสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะด้านการเรียนแก่นักเรียน

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทำให้การเรียนวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพ ได้แก่ สถานที่เรียน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ สถานที่เรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย อากาศถ่ายเท มีขนาดเหมาะสมกับปริมาณของนักเรียน บริเวณสถานที่เรียนปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ ได้แก่ เสียง กลิ่น มีแหล่งศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับวิชาพลศึกษาที่หลากหลายและมีสถานที่ฝึกปฏิบัติทักษะต่างๆ ที่ได้เรียนมา

2.3.1.2 สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ ในการเรียนวิชาพลศึกษามีสื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอน หลัก สนาม อุปกรณ์กีฬาจำนวนเพียงพอกับความต้องการของอาจารย์ผู้สอนและนักเรียน สื่ออุปกรณ์เหล่านี้มีความทันสมัย และคุณภาพในการใช้งานที่เหมาะสม

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและการปฏิบัติตนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ได้แก่ การให้ความเคารพ เชื้อฟังครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตั้งใจเรียน และสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับวิชาพลศึกษา และซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนในวิชาพลศึกษา

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต่อนักเรียน ได้แก่ การที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาให้ความสนใจต่อนักเรียน ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และชี้แนะนักเรียนทั้งในด้านการเรียนที่เกี่ยวกับวิชาพลศึกษาและปรึกษาปัญหาด้านส่วนตัวที่นักเรียนมาขอรับคำปรึกษา ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันทั้งด้านการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านการเรียน การทำงานด้านส่วนตัว การรู้จักให้ การยอมรับและเคารพในสิทธิของเพื่อนสนใจในความรู้สึกรักของเพื่อน การห่วงใย ใกล้ชิดสนิทสนมกัน และการทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดผลสำเร็จด้านการเรียน

3. วิชาพลศึกษา หมายถึง วิชาที่ใช้กิจกรรม การออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อการเรียนและการให้ความรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาและบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

1.1.1 ความหมายของเจตคติ

ในงานวิจัยนี้ได้กล่าวถึง คำว่า “เจตคติ” และ “ทัศนคติ” ซึ่งพจนานุกรมศัพท์จิตวิทยาฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2548: 14) ได้บัญญัติศัพท์ คำว่า “Attitude” ตรงกับคำในภาษาไทย ว่า “เจตคติ” เนื่องจากมีผู้กล่าวถึงคำทั้งสองในเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้ผู้อ่านงานวิจัยมีความเข้าใจตรงกัน เมื่อพบคำว่า “ทัศนคติ” ให้เข้าใจตรงกันว่า กล่าวถึง คำว่า “เจตคติ”

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของเจตคติ มีคำจำกัดความ และความหมายของเจตคติ ดังนี้

ลัวน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543: 52) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของคนเราจะรู้สึกได้ก็ต่อเมื่อประสาทของเราได้สัมผัสกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งก่อน นั่นคือรับรู้สิ่งนั้นก่อนนั่นเอง ถ้าจิตเราเกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกตั้งแต่ขั้นต้นๆ จนถึงขั้นสูงๆ คือ เกิดความสนใจความซาบซึ้งพอใจ และเจตคติติดตามมา

นันทา ผู้รักษา (2544: 161) กล่าวว่า เจตคติเป็นแนวโน้มหรือความพร้อมที่จะตอบสนองต่อบุคคล วัตถุ สถานการณ์แวดล้อม หรือสิ่งเร้าซึ่งอาจมีทิศทาง ทั้งทางบวกและลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใดก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติในทางลบก็จะหลีกเลี่ยง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 243) กล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อฝังใจของเราต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มักจะเกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้หรือ ประเมินผู้คน เหตุการณ์ในสังคม เราจะเกิดอารมณ์ ความรู้สึกบางอย่างควบคู่ไปกับการรับรู้และส่งผล ต่อความคิด และปฏิกิริยาในใจของเรา ดังนั้น เจตคติจึงเป็นทั้งพฤติกรรมภายนอกที่อาจสังเกตได้ หรือ พฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย แต่มีความโน้มเอียงที่จะเป็นพฤติกรรมภายในมากกว่า พฤติกรรมภายนอก

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรราน (2548: 12) ให้ความหมายของทัศนคติว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกซึ่งบ่งถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทัศนคติมี ทั้งบวกและลบ มากและน้อย และมีทิศทางไปสู่เป้าหมายที่แสดงออก พฤติกรรม ได้แก่ การแสดงออก (ทางบวกหรือทางลบ) ต่อสิ่งของ บุคคล สถานที่ เหตุการณ์ อย่างสม่ำเสมอ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2550: 366) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า ทัศนคติเป็นอักษณาสัย (Disposition) หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ ทั้งคน วัตถุสิ่งของ หรือความคิด (Ideas) ทัศนคติอาจจะเป็นบวก หรือลบ ถ้าบุคคลมีทัศนคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทัศนคติลบ ก็จะหลีกเลี่ยง ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ และเป็น การแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2550: 69) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่ ค่อนข้างถาวรต่อสิ่งเร้า (สิ่งของ เหตุการณ์ สถานการณ์ ประสบการณ์ ฯลฯ) ที่เรารู้จักหรือเข้าใจ แล้วมี แนวโน้มให้เรามีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความรู้สึกนั้น

จากความหมายของเจตคติดังกล่าว สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดในจิตใจซึ่งเป็นพฤติกรรมภายในของบุคคลที่จะแสดงออกมาให้เห็นทางพฤติกรรมลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อันเกิด จากความรู้คิด และความรู้สึก ในการเห็นคุณค่า รู้สึกพอใจ ชอบ หรือไม่เห็นคุณค่า ไม่พอใจ ไม่ชอบต่อสิ่ง เร้า เช่น คน วัตถุสิ่งของ เหตุการณ์ สถานที่ และความคิด เป็นต้น

1.1.2 ความสำคัญของเจตคติ

ลักขณา สิริวัฒน์ (2549: 69) กล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเรื่องหนึ่งของ พฤติกรรมซึ่งสรุปความสำคัญได้ ดังนี้

(1) เจตคติเป็นมโนคติที่ครอบคลุมปรากฏการณ์หลายอย่างได้ เช่น ความรักของบุคคลที่มี ต่อครอบครัวก็สรุปรวมถึงพฤติกรรมหลายอย่างของบุคคลได้ ในการใช้เวลากับครอบครัวมาก ดูแลสมาชิก

ในครอบครัว ทำสิ่งต่าง ๆ ให้สมาชิกในครอบครัว ตลอดจนจนถึงให้การดูแลเอาใจใส่ และปลอบใจสมาชิกในครอบครัว

(2) เจตคติเป็นสาเหตุของพฤติกรรม นักจิตวิทยาสังคมจำนวนมากเชื่อกันว่า เจตคติเป็นสาเหตุของพฤติกรรม จึงได้พยายามทำการวิจัยเพื่อแสดงหลักฐานให้เห็น และก็มีหลักฐานมาสนับสนุนพอสมควร แต่ก็มียงานวิจัยที่แสดงว่าพฤติกรรมเป็นสาเหตุของเจตคติได้เช่นกัน การที่มีงานวิจัยเกิดขึ้นก็จะ เป็นประโยชน์ต่อนักจิตบำบัด นักพฤติกรรมบำบัด ผู้แนะแนว หรือครูแนะแนว และครูโดยทั่วไป

(3) เจตคติมีความสำคัญในตัวเอง ไม่ว่าจะเจตคติของบุคคลจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของเขาหรือไม่ก็ตาม เช่น เจตคติต่อสถาบันต่างๆ สะท้อนให้เห็นแนวทางที่เขารับรู้โลกรอบตัวเขาจึงเป็น เรื่องสำคัญนำศึกษาในตัวเอง

(4) เจตคติเป็นเรื่องที่นักจิตวิทยาหลายสาขาสนใจร่วมกัน นอกจากนักจิตวิทยาสังคมที่สนใจศึกษาเรื่องเจตคติแล้วนักจิตวิทยาสาขาอื่นๆ ก็สนใจในเรื่องเจตคติเช่นเดียวกัน เช่น นักจิตวิทยาคลินิก อาจสนใจศึกษาเจตคติที่บุคคลมีต่อตนเอง เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจในเรื่องอื่น ๆ หรือนักจิตวิทยาบุคลิกภาพก็สนใจว่าการเปลี่ยนแปลงเจตคติวิธีใดได้ผลกับบุคคลที่มีบุคลิกภาพเช่นไร เป็นต้น

(5) เจตคติเป็นเรื่องที่นักโฆษณาประชาสัมพันธ์สนใจ นักโฆษณาประชาสัมพันธ์สนใจเรื่องเจตคติทั้งในแง่ของการศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการทำงาน เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่อต้านการค้ายาบ้า โฆษณาให้คนไทยนิยมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นต้น

(6) เจตคติเป็นเรื่องที่นักการตลาดสนใจ โดยมีความสนใจว่าเจตคติของบุคคลมีต่อแง่มุมใดที่เป็นปัจจัยส่งเสริมให้เขาซื้อสินค้านั้น ๆ มาใช้ เช่น เจตคติต่อชื่อสินค้า เจตคติต่อยี่ห้อสินค้าหรือเจตคติต่อตัวสินค้าเอง เป็นต้น

(7) เจตคติเป็นเรื่องที่นักรัฐศาสตร์สนใจ นักรัฐศาสตร์สนใจเจตคติของประชาชนต่อเรื่องต่างๆ ที่มีความสำคัญทางการเมืองการปกครอง เช่น เจตคติของประชาชนต่อการบริหารงานของรัฐบาล เจตคติของประชาชนต่อการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

(8) เจตคติเป็นเรื่องที่นักสังคมวิทยาบางสาขาสนใจ จะมีนักสังคมวิทยาเพียงบางสาขาเท่านั้นที่สนใจในเรื่องเจตคติ คือ สาขาจิตวิทยาสังคม ซึ่งนักสังคมวิทยาบางคนเห็นว่า เจตคติเป็นพื้นฐานของพฤติกรรมทางสังคมเนื่องจากการถ่ายทอดวัฒนธรรมในเรื่องต่าง ๆ ผ่านเจตคติของบุคคลในวัฒนธรรมนั้น ๆ

(9) เจตคติเป็นเรื่องที่นักการศึกษาสนใจ นักการศึกษาสามารถใช้ประโยชน์จากเรื่องเจตคติได้มากมายในลักษณะการศึกษาวิจัย ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น นักแนะแนวอาจสนใจ

ศึกษาเจตคติของนักเรียนต่ออาชีพต่าง ๆ เพื่อนำข้อความรู้นี้ไปเป็นพื้นฐานในการแนะแนวอาชีพให้นักเรียนได้อย่างมีหลักเกณฑ์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของเจตคติดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าเจตคติมีความสำคัญต่องาน และอาชีพต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการศึกษา ครูควรศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาที่เรียน หรือต่อครูผู้สอน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และพัฒนาพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.1.3 ลักษณะของเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 249-250) ได้กล่าวถึง เจตคติมีคุณลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

(1) เจตคติเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่างๆ รอบตัว บุคคล การเลี้ยงดู การเรียนรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่าประสบการณ์ที่เหมือนกัน ก็จะมีเจตคติที่แตกต่างกันไปด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ เป็นต้น

(2) เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการเตรียมความพร้อมภายในของจิตใจ มากกว่าภายนอกที่จะสังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนองมีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ และจะเกี่ยวเนื่องกับอารมณ์ด้วย เป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยจะได้ และบางครั้งไม่ค่อยมีเหตุผล

(3) เจตคติมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางของการประเมิน คือ ลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือการประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วย ก็คือเป็นทิศทางในทางที่ดี เรียกว่าเป็นทิศทางในทางบวก และถ้าการประเมินออกมาในทางไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจ ก็มีทิศทางในทางลบ เจตคติทางลบไม่ได้หมายความว่าไม่ควรมีเจตคตินั้น แต่เป็นเพียงความรู้สึกในทางไม่ดี เช่น เจตคติในทางลบต่อการคดโกง การเล่นเกมพนัน

(4) เจตคติมีความเข้ม คือ มีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมาก ก็แสดงว่ามีความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบเลยหรือเกลียดที่สุด ก็แสดงว่ามีความเข้มสูงไปอีกทางหนึ่ง

(5) เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่น และมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใด ทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก

(6) เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายใน เป็นสภาวะทางจิตใจซึ่งหากไม่ได้แสดงออก ก็ไม่สามารถจะรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติที่เป็นพฤติกรรมภายนอกจะแสดงออก เนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นนี้ยังมีสาเหตุอื่นๆ ร่วมอยู่ด้วยเช่น บุคคลแสดงความไม่ชอบด้วยการดูท่าคนอื่น นอกจากไม่ชอบคนนั้นแล้วอาจจะเป็นเพราะถูกทำทนายก่อน

(7) เจตคติจะต้องมีสิ่งเร้าจึงมีการตอบสนองขึ้น แต่ก็ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายใน และพฤติกรรมภายนอกจะตรงกัน เพราะ ก่อนแสดงออก บุคคลนั้นต้องปรับปรุงให้เหมาะสมกับปทัสถานของสังคมแล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2549: 1) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกที่ซับซ้อนบอกลักษณะทางจิตใจ อารมณ์ของบุคคล ซึ่งอาจเป็นลักษณะที่ไม่แสดงออกมาภายนอกให้บุคคลอื่นเห็นหรือเข้าใจก็ได้ ซึ่งมีลักษณะทั่วไปที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1) เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ (Feeling) อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไข หรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลจะมีการกระทำที่เสแสร้งโดยแสดงออกไม่ให้ตรงกับความรู้สึกของคนเมื่อเขารู้ตัวหรือรู้ว่ามีคนสังเกต

2) เจตคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Typical) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกัน แต่รูปแบบการแสดงออกแตกต่างกันไป หรืออาจมีการแสดงออกที่เหมือนกัน แต่ความรู้สึกต่างกันได้

3) เจตคติมีทิศทาง (Direction) การแสดงออกของความรู้สึกสามารถแสดงออกได้ 2 ทิศทาง เช่น ทิศทางบวกเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา และทิศทางลบเป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ซื่อสัตย์ - คดโกง รัก -เกลียด ชอบ - ไม่ชอบ ชยัน - ชี้เกียรติ เป็นต้น

4) เจตคติมีความเข้มข้น (Intensity) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกัน แต่อาจแตกต่างกันในเรื่องความเข้มที่บุคคลรู้สึกมากน้อยต่างกัน เช่น รักมาก รักน้อย ชยันมาก ชยันน้อย เป็นต้น

5) เจตคติต้องมีเป้า (Target) ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอย ๆ ไม่ได้ เช่น รักพ่อแม่ ชยันเข้าชั้นเรียน ชี้เกียรติทำการบ้าน เป็นต้น

แซก (ลัวิน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2543: 58-59; อ้างอิงจาก Sax. 1980) มีแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของเจตคติ 5 ประการ ดังนี้

(1) มีทิศทาง (Direction) เจตคติมีทิศทาง เพราะความรู้สึกของคนที่มีต่อเป้าเจตคติเป็นบวกและลบ หรือชอบ และไม่ชอบ กรณีวัดเจตคติต่อเป้าเจตคติชนิดหนึ่ง นักเรียนตอบว่าชอบ แปลว่า ไปในทิศทางบวก ถ้าตอบว่า ไม่ชอบ แปลว่า ไปในทิศทางลบ

(2) มีความเข้มข้น (Intensity) เจตคติเป็นความรู้สึกต่อเนื่องตั้งแต่บวกถึงลบ เนื่องจากเจตคติเป็นความรู้สึกต่อเนื่อง ถ้าไปทางบวกก็จะมีตั้งแต่บวกน้อย ๆ จนถึงบวกมาก ๆ ถ้าลบก็จะมีตั้งแต่ลบมาก ๆ จนถึงลบน้อย ๆ ความมากน้อยของความรู้สึกนี้ก็คือความเข้มข้นนั่นเอง

(3) มีการแผ่ซ่าน (Pervasiveness) เจตคติมีลักษณะแพร่กระจายหรือแผ่ซ่านจากกลุ่มหนึ่ง ไปสู่อีกกลุ่มหนึ่งได้ เช่น กลุ่มเล็กๆ มีเจตคติไม่ดีต่อการสร้างเขื่อน เจตคติไม่ดีลักษณะนี้อาจแพร่กระจาย ไปสู่คนหมู่มากได้ ในที่สุดเจตคติที่ไม่ดีต่อการสร้างเขื่อนก็อาจลุกลามไปทั่วทั้งกลุ่มใหญ่ของประชากรเกิด การต่อต้านการสร้างเขื่อนได้

(4) มีความคงเส้นคงวา (Consistency) เจตคติเป็นความรู้สึกที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงง่าย ๆ เป็นความรู้สึกค่อนข้างคงที่ เจตคติของบุคคลในระยะสั้นๆ จะเหมือนๆ เดิม เจตคติจึงมีลักษณะฝังแน่น ตรึงในแบบใดแบบหนึ่งนานพอสมควร

(5) มีความพร้อมที่จะแสดงออกเด่นชัด (Salience) หมายถึง ระดับขั้นของความเต็มใจหรือ ความพร้อมในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของเจตคติ ความจริงเป็นเรื่องของความตรงตรงจริงใจนั่นเอง การที่คนจะมีลักษณะนี้ของเจตคติ ต้องเป็นคนที่มีมองเห็นความเด่นความสำคัญ และมีความรอบรู้อย่างมาต่อเป้าเจตคติ ความประทับใจเด่นชัดนี้จะวัดได้เมื่อเจตคติแสดงออกมา ปราศจากการ ตระล่อมกล่อมเกลามาตราของเจตคติที่วัดจากข้อความให้แสดงความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ไม่สามารถวัดความประทับใจได้ ดังนั้น ความประทับใจนี้จะวัดได้จากการสัมภาษณ์หรือการสังเกตเหตุการณ์ ที่มีโอกาสของการแสดงความคิดเห็นแบบดังกล่าวออกมาทันที

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของเจตคติ สรุปได้ว่า เจตคติมีลักษณะเป็น การเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต ซึ่งบุคคลจะมีเจตคติเฉพาะตน ในทางความคิดเห็น ชอบหรือไม่ชอบ ที่พร้อมจะสามารถแสดงออกมา เจตคติมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามเหตุปัจจัยของ เวลา อารมณ์สถานการณ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับบุคคล และสิ่งแวดล้อม

1.1.4 องค์ประกอบของเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 247-248) กล่าวว่า โดยทั่วไป เจตคติประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

(1) องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้าน ความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อหรือ ช่วยในการประเมินสิ่งเร้านั้น ๆ

(2) องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบ ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า เป็นผลเนื่องมาจากการที่บุคคล ประเมินผลสิ่งเร้านั้นแล้วว่า พอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว

องค์ประกอบทั้งสองด้านนี้มีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์น้อย แต่เจตคติบางอย่างก็มีลักษณะตรงกันข้าม ตัวอย่างเช่น เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จะมีองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจสูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ต่ำ ส่วนเจตคติทางนิยมแฟชั่นเสื้อผ้า จะมีองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์สูง แต่องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ ด้วยเหตุนี้จึงอยู่ที่ครูจะเน้นองค์ประกอบด้านใดเป็นสำคัญ และเหมาะสมกับธรรมชาติของการเรียนรู้นั้น

(3) องค์ประกอบพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มน้าวใจ ที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคล ที่ได้รับจากการประเมินผลพฤติกรรมที่คิดจะแสดงออกมา จะสอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่ เช่น คนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อศาสนา ก็จะไม่สนใจเข้าวัดฟังธรรม หรือผู้ที่มีเจตคติต่อการเรียนดีก็จะมานะพยายามที่จะเรียนให้ดี และเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2549: 8-9) กล่าวว่า องค์ประกอบของเจตคติเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงไปยังแง่มุมอื่นๆ อีก 2 ด้าน คือ ด้านแรกเชื่อมโยงไปยังนิยามของเจตคติ อีกด้านหนึ่งเชื่อมโยงไปยังประเด็นความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบ หรือความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ นักจิตวิทยาได้เสนอองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

(1) เจตคติมีองค์ประกอบเดียว คือ อารมณ์ ความรู้สึกในทางชอบหรือไม่ชอบที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ นักจิตวิทยาที่สนับสนุนแนวคิดนี้ได้แก่ เบ้ม (Bem) ฟิชไบน์และไอเซน (Fishbein and Ajzen) อินสโค (Insko) และเทอร์สโตน (Thurstone) นักจิตวิทยาเหล่านี้ถือเอานิยามองค์ประกอบทางอารมณ์ความรู้สึกเป็นนิยามเจตคติด้วย

(2) เจตคติมีสององค์ประกอบ แนวคิดนี้ระบุว่า เจตคติมี 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบทางด้านปัญญา และองค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนการแบ่งเจตคติเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ แคทซ์ (Katz) และโรเซนเบิร์ก (Rosenberg) ตามแนวคิดของโรเซนเบิร์ก องค์ประกอบด้านปัญญา หมายถึง กลุ่มของความเชื่อที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติจะเป็นตัวส่งเสริม หรือขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมต่าง ๆ ของบุคคล ส่วนองค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีเมื่อถูกกระตุ้นโดยที่หมายของเจตคติ โรเซนเบิร์กเห็นว่า อารมณ์ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ จะมีความสัมพันธ์กับความเชื่อที่ว่าที่หมายของเจตคตินั้นสัมพันธ์กับการบรรลุถึงค่านิยมทางบวก และขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมทางลบของบุคคล ในทางกลับกันอารมณ์ความรู้สึกทางลบที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติจะมี

ความสัมพันธ์กับความเชื่อที่ว่า ที่หมายของเจตคตินั้นสัมพันธ์กับการบรรลุถึงค่านิยมทางลบ และขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมทางบวกของบุคคล ส่วนเจตคติทางบวกเล็กน้อย หรือทางลบเล็กน้อยที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติจะมีความสัมพันธ์กับความเชื่อที่ว่าที่หมายของเจตคตินั้น มีความสัมพันธ์กับค่านิยมที่มีความสัมพันธ์น้อยสำหรับบุคคล หรือหากสัมพันธ์กับค่านิยมที่สำคัญ บุคคลจะมีความมั่นใจน้อยถึงความสัมพันธ์ระหว่างที่หมายของเจตคติ กับค่านิยมนั้น ๆ

(3) เจตคติมีสามองค์ประกอบ เจตคติในลักษณะนี้กำหนดไว้ 3 ประการ ดังนี้

(3.1) องค์ประกอบด้านปัญญา (Cognitive Component) มีส่วนประกอบย่อย คือ ด้านความเชื่อ ความรู้ ความคิด และความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ (Attitude Object)

(3.2) องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบ - ไม่ชอบ หรือ ทำที่ที่ดี - ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ

(3.3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง แนวโน้มหรือความพร้อมที่บุคคลจะปฏิบัติต่อที่หมายของเจตคติ

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนการแบ่งเจตคติเป็น 3 องค์ประกอบ และมีอิทธิพลต่อการศึกษาด้านนี้ไม่น้อย คือ เครทซ์ และคนอื่น ๆ (Kretch, Crutchfield and Pallachey) และทริยแอนดิส (Triandis) นักจิตวิทยาเหล่านี้ให้ค่านิยมเจตคติ โดยครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบอย่างครบถ้วนและเห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์ต่อกันและกันพอสมควร กล่าวคือ เครทซ์และคณะ ได้ศึกษาพบว่า องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ถ้าหากองค์ประกอบทั้งสามไม่สัมพันธ์กันหรือสัมพันธ์กันในระดับต่ำ แต่ละองค์ประกอบอาจจะเป็นอิสระจากกัน หรือหากองค์ประกอบทั้งสามมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง องค์ประกอบทั้งสามอาจเป็นสิ่งเดียวกัน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของเจตคติ สรุปได้ว่า นักจิตวิทยาได้แบ่งองค์ประกอบของเจตคติไว้แตกต่างกัน องค์ประกอบของเจตคติมีทั้งแบบองค์ประกอบเดียวที่กล่าวถึง เจตคติในด้านของอารมณ์ ความรู้สึก แบบสององค์ประกอบ กล่าวถึงเจตคติในด้านปรัชญา คือ ความรู้คิด และด้านอารมณ์ความรู้สึก และแบบสามองค์ประกอบ ซึ่งรวมเจตคติในด้านปัญญา ด้านอารมณ์ความรู้สึก และด้านพฤติกรรมที่เป็นแนวโน้มที่จะแสดงออกเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งองค์ประกอบแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้น ในการเรียนการสอน ครูควรคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสามด้าน เพื่อสร้างเจตคติทางบวกต่อการเรียนของนักเรียน

1.1.5 การเกิดเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 250) กล่าวว่า เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของบุคคลจึงเกิดขึ้นจากเงื่อนไข 4 ประการ ดังนี้

(1) การเพิ่ม และการรวมกันของการตอบสนอง ที่เกิดจากการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ และจากบุคคลต่าง ๆ เช่น จากบ้าน โรงเรียน และสังคม

(2) แบบแผนของตนเอง ความแตกต่างของประสบการณ์ ทำให้เกิดเจตคติของแต่ละคนแตกต่างกันไป เจตคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของตน แล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคนนั้น

(3) อิทธิพลของประสบการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน หรือความตกใจ จะเป็นผลให้จดจำประสบการณ์นั้นได้นาน ๆ เป็นสิ่งที่ทำให้คนมีเจตคติต่อสิ่งนั้น ๆ เช่น เคยขึ้นรถเมล์แล้วประสบอุบัติเหตุก็จะพยายามหลีกเลี่ยงไม่ขึ้นรถเมล์สายนั้น

(4) การเลียนแบบ คนเราชอบหรือมีแนวโน้มที่จะเลียนแบบบุคคลสำคัญที่เราชื่นชอบ เจตคติจึงเน้นการถ่ายทอดจากคนที่เราพึงพอใจ และนับถือ เช่น เจตคติจากพ่อแม่มาถึงลูก

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า เจตคติเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สั่งสมมาตั้งแต่วัยเด็กจากที่บ้าน โรงเรียน ชุมชน สังคม รวมทั้งอิทธิพลของประสบการณ์ที่ประทับใจ และการเลียนแบบบุคคลที่ตนชื่นชอบ

1.1.6 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2549: 11) กล่าวว่า นักจิตวิทยาหลายท่าน ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่มีองค์ประกอบร่วมกันหลายอย่าง และปัจจัยบางอย่างมีลักษณะแตกต่างกันไปโดยสิ้นเชิง ดังนี้

(1) ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific experiences) วิธีการหนึ่งที่เราเรียนรู้เจตคติ คือจากการมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเจตคตินั้น เช่น การมีประสบการณ์ที่ดีการได้รับการลงโทษทางร่างกาย และจิตใจ การเกิดภาวะคับข้องใจ เป็นต้น

(2) การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from others) เจตคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นจากผลของการได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการที่เด็กได้รับในครอบครัวและสังคม เช่น การได้รับคำบอกเล่าจากผู้ปกครอง และครู เป็นต้น

(3) สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) เจตคติบางอย่างของบุคคลถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบจากคนอื่น กระบวนการเลียนแบบเริ่มขึ้นตั้งแต่การสังเกตพฤติกรรมของคนอื่น ขึ้นต่อไปเป็นการแปล

ความหมายการปฏิบัติให้อยู่ในรูปของความเชื่อ ยิ่งบุคคลที่เป็นแบบอย่างเป็นที่เคารพ หรือได้รับการยกย่องอยู่แล้วจะมีผลต่อความเชื่อมากยิ่งขึ้น

(4) องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional factors) เจตคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น สถาบันเหล่านี้จะเป็นทั้งแหล่งที่มาและสิ่งช่วยสนับสนุนให้เกิดเจตคติบางอย่างได้

จากเอกสารดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เจตคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้จากเหตุปัจจัยต่าง ๆ ที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้อง ได้แก่ การได้รับประสบการณ์ตรง การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น การเลียนแบบบุคคลที่เคารพยกย่อง และการมีส่วนร่วมอยู่ในโรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา และหน่วยงานต่าง ๆ

1.1.7 ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

วอร์เรนดี แสงประทีปทอง (2544: 8) กล่าวว่า เจตคติไม่ได้เกิดขึ้นโดยกำเนิด หรือพันธุกรรม แต่เกิดขึ้นภายหลัง ซึ่งอาจเกิดจากการเรียนรู้ การเลียนแบบ หรืออิทธิพลจากสิ่งอื่น ๆ นอกจากนี้เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ การศึกษาเจตคติจึงควรศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนเจตคติด้วย ซึ่งได้แก่

- (1) ทฤษฎีความสอดคล้องของความคิด
- (2) ทฤษฎีความขัดแย้งของความคิด
- (3) ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
- (4) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม
- (5) ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

รายละเอียดของแต่ละทฤษฎีมีดังนี้

- (1) ทฤษฎีความสอดคล้องของความคิด (Theories of Cognitive Consistency)

ทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่ว่า การคิดหรือการรู้เรื่องหนึ่งๆ ของบุคคลทำให้เกิดความรู้หลายๆ ด้าน หรือมีส่วนประกอบของการรู้หลายอย่าง รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้าเราอยู่ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีมากกว่าในทางที่ไม่ดี ก็จะทำให้เกิดความสอดคล้องของความรู้ขึ้น ทำให้เราเกิดเจตคติที่ดีในสิ่งนั้น และในทำนองเดียวกัน ถ้าเรารู้สึกในทางที่ไม่ดีมากกว่าในทางที่ดีต่อสิ่งใดก็ตาม เราก็จะเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

นักจิตวิทยาหลายท่านได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล พบว่า บุคคลจะแก้ปัญหาภาวะไม่สมดุลของความคิดด้วยวิธีการดังนี้

- 1) เปลี่ยนแปลงความคิดของตนเองให้เข้ากับเพื่อน
- 2) ไม่ยอมรับเพื่อนคนนั้น โดยถือว่าเขามีความสามารถน้อยกว่าตน

3) พยายามลืมนความขัดแย้งในด้านความคิดนั้น ๆ

4) ไม่ให้ความสำคัญต่อเรื่องนั้น

(2) ทฤษฎีความขัดแย้งของความคิด (Theories of Cognitive Dissonance)

ทฤษฎีนี้คิดโดย เฟสติงเจอร์ (Festinger) โดยมาจากความคิดที่ว่ามนุษย์ไม่สามารถทนต่อความขัดแย้งหรือความไม่สอดคล้องกันได้ จึงจำเป็นต้องลดความขัดแย้งนั้น ด้วยการเปลี่ยนแปลงเจตคติ เฟสติงเจอร์ กล่าวว่า ถ้าเจตคติไม่สอดคล้องกับการกระทำแล้ว เจตคติต่อสิ่งเรานั้นจะเปลี่ยนไปหลักการของทฤษฎีนี้ คือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลประกอบด้วยส่วนประกอบของความขัดแย้ง สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลได้ โดยการเปลี่ยนส่วนประกอบของการรับรู้ที่ทำให้เกิดความความขัดแย้งกันนั้น

นักจิตวิทยาบางท่านเชื่อว่าตัวแปรที่จะช่วยลดความขัดแย้ง มีดังนี้

1) ความสำคัญของส่วนประกอบของการรับรู้ เช่น คนแก่อายุมากกับการดื่มเหล้า จะมีการรับรู้ 2 อย่าง คือ การดื่มเหล้าไม่ดี ทำให้เป็นโรคตับแข็ง เมื่อคิดว่าตนเองนั้นแก่แล้ว ความขัดแย้งก็จะไม่ต่างกันมากนัก แต่ถ้าบุคคลนั้นยังไม่อยากตาย ส่วนประกอบของความขัดแย้งก็จะมีมาก

2) อัตราส่วนของส่วนประกอบที่ขัดแย้งกับส่วนประกอบที่เหมือนกัน ถ้าอัตราส่วนความขัดแย้งยิ่งสูงจะทำให้ความขัดแย้งมีมากขึ้น ดังนั้น ถ้าต้องการลดความขัดแย้งก็ให้เพิ่มส่วนประกอบที่เหมือนกัน

3) ชนิดของส่วนประกอบที่เหมือนกัน ถ้าอยู่ในส่วนประกอบที่เหมือนกัน ก็ย่อมจะลดความขัดแย้งลงได้ เช่น การเลือกซื้อระหว่างรถจักรยานยนต์ 2 คัน ย่อมมีความขัดแย้งน้อยกว่าการเลือกซื้อรถยนต์ 1 คัน และรถจักรยานยนต์ 1 คัน เป็นต้น วิธีที่จะช่วยลดความขัดแย้งทางความคิด หรือการรับรู้ให้น้อยลง คือ

1) พยายามตัดสินใจใหม่อีกครั้ง โดยการตัดสินใจอย่างอิสระ หรือยินยอมโดยมีสิ่งบังคับจากภายนอก

2) ลดความสำคัญของการรับรู้บางอย่าง เปรียบเทียบดูว่าความรู้อย่างใดดีกว่ากัน

3) เพิ่มความเหมือนกันระหว่างสิ่งสองอย่างนั้น

4) เพิ่มส่วนประกอบที่เหมือนกันให้มากขึ้น

จะเห็นว่า ความขัดแย้งจะเกิดขึ้นหลังจากเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว การลดความขัดแย้งก็เป็นการเพิ่มความสนใจให้กับอีกสิ่งหนึ่งที่เลือกไว้นั่นเอง แสดงว่าเจตคติที่มีต่อสิ่งสองสิ่งนั้นเปลี่ยนแปลงไป

(3) ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม (Active Participation Theory)

แนวความคิดของทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมเป็นผลมาจากการวิจัยทางจิตวิทยา สังคมบางเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ซึ่งเสนอแนะว่า การเปลี่ยนแปลงเจตคติ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทำให้เกิดขึ้นได้โดยการสร้างสถานการณ์ให้เกิดการมีส่วนร่วมในกลุ่มบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ มีข้อมูลที่ศึกษาและแสดงให้เห็นว่ากลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมของอิทธิพลที่มีต่อเจตคติและพฤติกรรมของบุคคล เช่น จอห์น และนีล ได้สรุปผลการวิจัยหลายเรื่องที่สามารถนำมาประยุกต์ในการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ดังนี้

- 1) เจตคติของบุคคลจะมีผลอย่างมากจากกลุ่มที่เขามีส่วนร่วม และกลุ่มที่เขาต้องการร่วมด้วย
- 2) ถ้าเจตคติของบุคคลสอดคล้องกับมาตรฐานของกลุ่ม จะเป็นแรงเสริมกำลังให้กับเจตคตินั้นมากขึ้น ในทางตรงข้ามจะเป็นการลงโทษ ถ้าบุคคลนั้นมีเจตคติไม่ตรงกับมาตรฐานของกลุ่ม
- 3) บุคคลขึ้นอยู่กับกลุ่มอย่างมากจะเป็นบุคคลที่เปลี่ยนแปลงเจตคติได้ยากที่สุด ถ้าการเปลี่ยนนั้นเป็นความพยายามของบุคคลภายนอก
- 4) การสนับสนุนเจตคติบางอย่างของสมาชิกในกลุ่ม ถึงแม้เพียงหนึ่งคนก็จะสามารถลดพลังของกลุ่มใหญ่ที่จะมีอิทธิพลต่อเจตคติของสมาชิกในกลุ่มได้
- 5) ถึงแม้จะเป็นเพียงสมาชิกในกลุ่มจำนวน 2 คนเท่านั้น ที่ยึดมั่นในเจตคติบางอย่างก็จะมีอิทธิพลของสมาชิกของคนอื่น ๆ ในกลุ่มได้เช่นกัน
- 6) การมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม และการตัดสินใจของกลุ่ม จะช่วยแก้ไขการต่อต้านที่จะเปลี่ยนเจตคติใหม่ ๆ ถ้ากลุ่มตัดสินใจที่จะยอมรับเจตคติใหม่ สมาชิกในกลุ่มก็จะยอมรับเจตคตินั้นด้วย
- 7) ถ้าบุคคลเปลี่ยนแปลงกลุ่มอ้างอิงของตน เจตคติของบุคคลมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงด้วย

(4) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

แนวความคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม มีความเชื่อว่า กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลนั้นจะอยู่ในรูปแบบของการเรียนรู้ และการที่จะแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ถ้าผลสืบเนื่องเป็นไปในทางที่ดี พฤติกรรมนั้นก็จะมีแนวโน้มเกิดขึ้นอีก แต่ถ้าผลสืบเนื่องเป็นไปในทางที่ไม่ดีพฤติกรรมนั้นก็จะมีแนวโน้มไม่เกิดขึ้นอีก กล่าวคือ พฤติกรรมของบุคคลจะเปลี่ยนแปลงไปทิศทางใดหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ที่เขาได้รับจากสังคมแวดล้อม สังคมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล และจะมีปฏิกิริยาซึ่งกันและกันเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เสมอระหว่างพฤติกรรมของบุคคล สิ่งที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลซึ่งได้แก่

ความคิด อารมณ์ ความคาดหวัง ฯลฯ และผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นหลังจากบุคคลกระทำพฤติกรรมนั้น พฤติกรรมที่จะแสดงออกต่อไปนั้นขึ้นอยู่กับการประเมินผลย้อนกลับของพฤติกรรมที่เขาได้แสดงออกไปแล้ว

องค์ประกอบที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่สำคัญมี 4 อย่าง คือ

1) การให้แรงเสริมกำลังโดยตรง (Direct Reinforcement) เป็นวิธีการที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยวิธีค่อยๆ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการตอบสนองของบุคคลให้กระทำพฤติกรรมที่มีความยากเพิ่มขึ้น บุคคลก็จะเรียนรู้ปฏิบัติการตอบสนองใหม่ และมีประสบการณ์ตรงกับผลสืบเนื่องจากการกระทำปฏิบัติการตอบสนองนั้น

2) การหยุดพฤติกรรม (Extinction) ถ้าต้องการจะให้บุคคลหยุดกระทำพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่ง สามารถกระทำได้โดยไม่ให้ผลสืบเนื่องที่เขาคาดหวังเกิดขึ้น

3) การให้รู้ถึงแรงเสริมกำลัง และการหยุดพฤติกรรมโดยการสังเกตจากบุคคลอื่น (Vicarious Reinforcement and Vicarious Extinction) การให้บุคคลสังเกตการกระทำของบุคคลอื่น แทนที่จะได้ประสบการณ์โดยตรง จะช่วยทำให้บุคคลนั้นเปลี่ยนเจตคติหรือพฤติกรรมได้

4) การสื่อสาร (Communication) การให้ข่าวสารที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง สิ่งๆ นี้แตกต่างจากความเชื่อของบุคคล อาจช่วยเปลี่ยนเจตคติ และพฤติกรรมได้

(5) ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action)แนวคิดของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ได้มีการพัฒนาและเสนอเต็มรูปแบบโดยไอเซนและพิชบายน์ มีสาระดังนี้ มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผลและใช้ข้อมูลที่ตนมีอยู่อย่างเป็นระบบ มนุษย์พิจารณาผลที่อาจเกิดจากการกระทำของตนเองก่อนตัดสินใจลงมือหรือไม่ทำพฤติกรรม ใจความทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล มีดังนี้

1) พฤติกรรมส่วนมากอยู่ภายใต้การควบคุมของเจตนาของบุคคล เจตนาเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intention) ของบุคคลจึงเป็นตัวกำหนดที่ใกล้ชิดกับการกระทำ

2) เจตนาเชิงพฤติกรรมขึ้นอยู่กับตัวกำหนด 2 ตัว คือ

2.1) ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการประเมินทางบวก หรือลบของบุคคลต่อการกระทำ เรียกว่า เจตคติต่อพฤติกรรม เจตคติต่อพฤติกรรมขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (Behavior of Consequences)

2.2) ปัจจัยทางสังคม เป็นการประมาณของบุคคลว่าตนจะมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) เพียงใด กลุ่มอ้างอิง หมายถึง บุคคลใกล้ชิดที่มีความสำคัญต่อบุคคลผู้นั้น การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตน (Normative

Belief) ซึ่งหมายถึงความเชื่อที่ว่าบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในกลุ่มอ้างอิงประสงค์จะให้ตนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้นเพียงใด และยังขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply)

3) ความสำคัญของเจตคติต่อพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับเจตนาเชิงพฤติกรรม หรือพฤติกรรมเอง นั่นคือ พฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจถูกกำหนดโดยเจตคติต่อพฤติกรรมมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนพฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทั้งสองไล่เลี่ยกัน ความสำคัญของปัจจัยทั้งสองอาจแตกต่างกันจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง

4) ตัวแปรภายนอก (External Variable) เช่น ตัวแปรชีวสังคม เจตคติต่อเป้าหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น ๆ หรือบุคลิกภาพจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก็ต่อเมื่อตัวแปรนั้น ๆ มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อพฤติกรรม มีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หรือมีอิทธิพลต่อน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรทั้งสองที่สื่อเจตนาเชิงพฤติกรรม

5) การกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษาจำเป็นต้องกำหนดโดยคำนึงถึง

5.1) การกระทำ (Action) จะต้องกำหนดว่าเป็นการกระทำอย่างเดี่ยว (Single Act) เช่น การให้ลูกตีมนม การสูบบุหรี่ เป็นต้น หรือเป็นกลุ่มการกระทำ (Behavior Category) เช่น การออกกำลังกาย ซึ่งอาจประกอบด้วยการกระทำย่อยๆ หลายการกระทำ เช่น การวิ่ง การกระโดดเชือก และการเล่นฟุตบอล เป็นต้น

5.2) เป้าหมาย (Target) หมายถึง เป้าหมายของการกระทำ เช่น การให้ลูกตีมนม อาจกำหนดเป้าหมายเป็นให้ตีมนมแม่

5.3) เวลา (Time) หมายถึง เวลาที่พฤติกรรมที่เราสนใจจะเกิดขึ้น เช่น การตีมนมแม่ตอนค่ำ

5.4) บริบท (Context) หมายถึง สถานการณ์ที่พฤติกรรมที่เราสนใจศึกษาจะเกิดขึ้น เช่น การตีมนมแม่ที่บ้าน

การกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษานี้สามารถกำหนดให้มีความเฉพาะตามที่เราสนใจจะศึกษา เมื่อกำหนดพฤติกรรมได้แล้ว การวัดเจตคติต่อพฤติกรรม ก็ต้องวัดให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดขึ้น

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงเจตคติ สรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นจากสาเหตุของการมีประสบการณ์เข้าไปมีส่วนร่วมในการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มคนต่างๆ และการได้อยู่ในกลุ่มของสถาบัน รวมทั้งการปฏิบัติตามแบบอย่างบุคคลที่ยอมรับ ซึ่งนักจิตวิทยาได้กล่าวถึงทฤษฎีทั้ง 5 ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ได้แก่ ทฤษฎีความสอดคล้องของความคิดทฤษฎีความ

ขัดแย้งของความคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม และทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

1.1.8 การวัดเจตคติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2551: 151-153) กล่าวว่า สาขาจิตวิทยาเป็นสาขาทางพฤติกรรมศาสตร์ที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการวัด และวิจัยทางจิตใจหรือพฤติกรรมของบุคคล ได้พัฒนาวิธีการวัดและการวิจัยต่าง ๆ มาเกือบร้อยปีแล้ว โดยเริ่มจาก ฮอลล์ (Hall) ได้เริ่มทำวารสารจิตวิทยาขึ้นมาขึ้น ในปี ค.ศ. 1891 เนื่องจากการศึกษาทางศาสนากับการศึกษาทางปรัชญา มีความใกล้เคียงกันมาก การศึกษาทางด้านศาสนาซึ่งเริ่มในภายหลัง จึงต้องหยุดชะงักลงในปี ค.ศ. 1915 จนกระทั่งมีผู้กลับมาสนใจศึกษาอีกครั้งในปี ค.ศ. 1960 และเจริญมากขึ้นเป็นลำดับมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้สาขาสังคมวิทยามีความสนใจศึกษาศาสนาในเชิงของวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งมักไม่ค่อยเกี่ยวกับการยอมรับศาสนา หรืออิทธิพลของศาสนาที่มีต่อจิตใจ และพฤติกรรมของบุคคล เมื่อมีการนำอิทธิพลของศาสนา ชุมชน เข้ามาร่วมศึกษาเช่นนี้ มักเป็นแนวทางการศึกษาในสายพฤติกรรมศาสตร์ที่มีจิตวิทยาเป็นแกนหลัก

กอร์ซัสซ์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2551: 152; อ้างอิงจาก Gorsuch. 1988. *Psychology of religion.*) ได้กล่าวถึงการความเป็นมาของวัดลักษณะทางศาสนาไว้ ดังนี้ การวัดลักษณะทางศาสนาในอดีตเป็นการวัดการนับถือศาสนาแบบหยาบ ๆ โดยใช้คำถามเพียงข้อเดียว เช่น ถามว่าท่านนับถือศาสนาหรือไม่ ท่านนับถือศาสนาอะไร เป็นต้น ทำให้ผู้ตอบแต่ละคนตีความคำว่า “ศาสนา” แตกต่างกันไป จึงตอบในเชิงอัตวิสัยมาก จนทำให้ขาดความน่าเชื่อถือ

พากาเมนต์ และคนอื่น ๆ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2551: 152; อ้างอิงจาก Pargament; et al. 1995. *The many meanings of religiousness : A policy-capturing approach.* pp. 953-983) ได้กล่าวถึงแนวทางในการวัดลักษณะทางศาสนาไว้ ดังนี้ การวัดลักษณะทางศาสนาได้มีพัฒนาการขึ้นมาตามลำดับ โดยมีแนวทางที่สำคัญในการศึกษา 2 แนวทาง ได้แก่ 1. การศึกษาลักษณะทางศาสนาของบุคคลที่เกี่ยวกับจิตใจในหลายด้าน เช่น ทศนคติ ค่านิยม ความคิดเห็นเกี่ยวกับศาสนา ซึ่งเป็นการศึกษาโดยทั่วไป และ 2. การศึกษาที่เฉพาะเจาะจงลงไปเกี่ยวกับความเชื่อ และการปฏิบัติของแต่ละศาสนา อย่างไรก็ตาม ลักษณะทางศาสนาส่วนใหญ่ มักเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัว แต่ได้มีนักจิตวิทยากลุ่มหนึ่งที่ได้พยายามแสวงหาแนวทางในการวัดลักษณะทางศาสนาให้มีความเป็นปรวิสัยมากขึ้น เนื่องจากการวัดเจตคติต่อการเรียนในหลักสูตรธรรมศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นการวัดด้วยวิธีการใช้มาตรวัดเป็นหลัก ผู้วิจัยจึงขอกล่าวถึงรายละเอียดของการวัดเจตคติที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

วรรณดี แสงประทีปทอง (2544: 15) กล่าวว่า การวัดเจตคติอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้ 6 วิธี ได้แก่ วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้มาตรวัด วิธีการวัดทางอ้อม วิธีการวัดร่องรอย และวิธีการวัดทางสรีระ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) วิธีการสังเกต

การสังเกตเป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่เก่าแก่ที่สุด การสังเกต หมายถึง การเฝ้ามองและจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน การวัดเจตคติโดยการสังเกตนี้ผู้ศึกษาจะต้องอนุมานเจตคติของบุคคลเป้าหมายจากพฤติกรรมที่เขาแสดง ในการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลนี้ ผู้สังเกตจะต้องสังเกตพฤติกรรมตามธรรมชาติของบุคคล กล่าวคือ 1) ไม่ให้ผู้สังเกตรู้ว่ากำลังถูกสังเกต 2) ไม่ขอความร่วมมือจากผู้ถูกสังเกต และ 3) ไม่เปลี่ยนแปลงปรากฏการณ์ที่ต้องการวัด

นอกจากการใช้บุคคลเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมแล้ว พฤติกรรมบางประเภทอาจใช้เครื่องมือบันทึกได้ เช่น การนับจำนวนคนที่เข้าไปใช้บริการห้องสมุดข้อดีของการสังเกต คือ ใช้ได้ง่ายในสถานการณ์ต่างๆ ผู้สังเกตอาจสังเกตพฤติกรรมหลายอย่างไปพร้อม ๆ กันก็ได้ข้อจำกัดของการสังเกต คือ สามารถศึกษาได้เฉพาะพฤติกรรมปัจจุบันของบุคคล และการแสดงพฤติกรรมอาจทำด้วยเหตุผลหลายอย่างและอาจถูกจำกัดด้วยสภาพแวดล้อม ฉะนั้นข้อมูลที่ได้จึงแคบ และเฉพาะเจาะจง ซึ่งอาจทำให้การอนุมานเจตคติจากพฤติกรรมที่สังเกตได้ขาดความเที่ยงตรงโดยทั่วไปในการวัดเจตคติไม่นิยมใช้การสังเกตพฤติกรรมเพียงอย่างเดียว แต่จะใช้ควบคู่ไปกับวิธีการสัมภาษณ์ หรือวิธีการอื่น ๆ

(2) วิธีการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ เป็นการถามให้ตอบด้วยปากเปล่า ผู้สัมภาษณ์อาจจดบันทึกคำตอบหรืออัดเสียงคำตอบไว้แล้วนำมาวิเคราะห์ในภายหลัง การสัมภาษณ์จะทำให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมทั้งข้อมูลในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตข้อดีของการสัมภาษณ์ คือ การเก็บข้อมูลทำได้สะดวก และสามารถเก็บข้อมูลได้มาก เป็นที่แน่ชัดในระยะเวลาอันสั้น และอาจจะได้ข้อมูลบางอย่างที่เป็นประโยชน์แก่เรื่องที่ศึกษา ซึ่งข้อมูลเช่นนี้อาจจะไม่เกิดขึ้นในการวัดด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น ผู้สัมภาษณ์ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่ไม่ชอบรับประทานผักว่า เมื่อบุคคลที่ถูกสัมภาษณ์เป็นเด็กเคยรับประทานผักแล้วเกิดป่วยหนัก เพราะผักที่รับประทานเข้าไปมีสารกำจัดศัตรูพืชผสมอยู่มากข้อจำกัดของการสัมภาษณ์ คือ การสัมภาษณ์อาจไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริงจากผู้ตอบ ผู้ถูกสัมภาษณ์อาจรู้สึกว่าคุณไม่มีอิสระเสรีพอที่จะตอบอย่างเปิดเผย หรืออาจรู้สึกว่าคุณไม่คุ้นเคยกับผู้สัมภาษณ์เพียงพอที่จะเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงของตน ฉะนั้นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเจตคติของบุคคลต่อเรื่องต่าง ๆ อาจไม่ตรงกับความจริง แต่เป็นคำตอบที่ตอบตามความคาดหวังที่คิดว่าควรจะเป็น

(3) วิธีการใช้มาตรวัด

มาตรวัดเจตคติ หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยอาศัยระเบียบวิธีที่มีการศึกษาวิจัยกันมาแล้ว มาตรวัดเจตคติที่นิยมใช้ในปัจจุบัน ได้แก่ มาตรอันตรภาคเท่ากันของเทอร์สไตน์ มาตรวัดรวมของลิเคอร์ท มาตรวัดของกัตต์แมน และมาตรจำแนกความหมายของออสกูด

ข้อดีของการใช้มาตรวัด คือ สามารถใช้กับคนจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกัน ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณน้อยกว่าวิธีการอื่น ๆ และผู้ตอบสามารถตอบได้โดยอิสระ มาตรวัดที่ใช้จะมีความชัดเจนในเชิงทฤษฎี และสามารถนำคะแนนการวัดเจตคติที่ได้ไปเปรียบเทียบระหว่างบุคคลหรือเป็นกลุ่มได้ วิธีการนี้จึงเป็นที่นิยมมาก

ข้อจำกัดของการใช้มาตรวัด คือ การสร้างเครื่องมือต้องใช้เวลามากกว่าวิธีการอื่น และในหลายกรณีเครื่องมือที่สร้างขึ้นไม่สามารถนำไปใช้กับเรื่องอื่น ๆ ได้ เช่น มาตรวัดรวมของลิเคอร์ท ที่สร้างขึ้นสำหรับวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก็ไม่สามารถนำไปใช้วัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยได้ นอกจากนี้การใช้มาตรวัดจะใช้ได้เฉพาะผู้ที่อ่านออกเขียนได้ และกลุ่มเป้าหมายอาจไม่ยอมตอบ และไม่ส่งแบบสอบถามกลับคืน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น การวัดเจตคติสามารถวัดได้ 6 วิธี ได้แก่ วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้มาตรวัด วิธีการวัดทางอ้อม วิธีการวัดร่องรอย และวิธีการวัดทางสรีระ ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกวิธีการใช้มาตรวัดเจตคติของลิเคอร์ทซึ่งเป็นที่นิยมใช้โดยทั่วไป และสามารถวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างได้ครอบคลุม สะดวก และรวดเร็ว

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

เสริมศรี ชื่นเชวง (2551) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของนักเรียน โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 229 คน เป็นนักเรียนชาย 68 คน เป็นนักเรียนหญิง 161 คน ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นของนักเรียน บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต และนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 มี 10 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง ระดับชั้นต้น บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต นิสัยทางการเรียน การสนับสนุนของ

ผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย และระดับชั้นกลาง ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของนักเรียน มี 2 ปัจจัย ได้แก่ อายุ และระดับชั้นสูง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะมุ่งอนาคต ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองซึ่งปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 81.6

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา สรุปได้ว่า เจตคติมีความสัมพันธ์กับการเรียนการสอน และแรงจูงใจในการเรียนของบุคคล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคาดว่าน่าจะมีปัจจัยอื่น ๆ อีกที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 593) ให้ความหมายของ นิสัย ว่าหมายถึง ความประพฤติที่เคยชิน เช่น ทำจนเป็นนิสัย และแปลว่า ที่พึง ที่พึงพิง ที่อาศัย เช่น ขอนิสัยในการอุปสมบท

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจและความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วย ความตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ชยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

สรุปความหมายนิสัยทางการเรียนได้ว่า นิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมเคยชินของบุคคลที่แสดงออกเป็นประจำ สม่ำเสมอ เกี่ยวกับการเรียน จนกลายเป็นโปรแกรมควบคุมจิตใจ และพฤติกรรมให้มีความตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียน มุ่งมั่นแสวงหาความรู้ แบ่งเวลา และมีความรับผิดชอบในการเรียน หรือแนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมทางการเรียน

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา

2.1.2.1 ความหมายของแรงจูงใจ

อาร์ พันธ์มณี (2546: 269) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง ภาวะใด ๆ ที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

ลักขณา สิริวัฒน์ (2549: 74) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจ หมายถึง พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับของแต่ละบุคคล เพื่อมุ่งจุดหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง และร่างกายอาจจะสมประสงค์ในความปรารถนาอันเกิดจากแรงขับนั้น ๆ ได้

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2550: 90) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจ หมายถึง พลังที่กระตุ้นให้ทำพฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ หรืออาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจประกอบด้วยพลัง และทิศทาง เช่น เราต้องการได้เกรดเอ จากการสอบ เราจึงพยายามมุ่งมั่นในการศึกษาหาความรู้อย่างกระตือรือร้น จนสอบได้เกรด เอ ในที่สุด

จากความหมายของแรงจูงใจดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งเกิดจาก ความปรารถนา ความต้องการทางร่างกาย และจิตใจ เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง

2.1.2.2 ประเภทของแรงจูงใจ

อาร์ พันธ์มณี (2546: 270) กล่าวว่า การจูงใจ แบ่งตามลักษณะของการแสดงออกตามพฤติกรรม ได้ 2 ประเภท คือ

(1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ความต้องการเรียนเพื่อต้องการความรู้ ทำงานเพราะต้องการความสนุกและชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษตลอดจนความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของแต่ละบุคคล จะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้นซึ่งได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา เป็นต้น

(2) การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ เงินเดือน ปริญญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัล คำชมเชยการแข่งขัน การติเตียน ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมาย จึงเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

ลักขณา สิริวัฒน์ (2549: 74) กล่าวว่า มีการแบ่งประเภทของแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท ได้แก่

(1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) หมายถึง แรงขับหรือแรงผลักดันที่อยู่ภายในจิตใจที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมนำไปสู่จุดมุ่งหมายได้ เช่น ความต้องการความสนใจ

(2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกเหนือจิตใจมาผลักดันให้เกิดพฤติกรรมนำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางได้ เช่น บรรยากาศที่ดีจึงทำให้เกิดความรู้สึกอยากทำงานจนสำเร็จ

ซูซีพ อ่อนโคกสูง (2550: 90) กล่าวว่า แรงจูงใจอาจแยกเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจที่เกิดจากภายใน เรียกว่า แรงจูงใจภายใน เป็นแรงผลักดันให้เราทำพฤติกรรม เช่น แรงจูงใจที่เกิดจากความอยากรู้อยากเห็น แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการความสำเร็จ (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์) เป็นต้น อีกประเภทหนึ่งคือ แรงจูงใจที่เกิดจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการเงิน แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการได้รับรางวัล เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจแบ่งตามลักษณะการแสดงออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก โดยที่แรงจูงใจภายในเป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นภายในจิตใจที่ทำให้เกิดการแสดงพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย ส่วนแรงจูงใจภายนอก เป็นแรงผลักดันที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่เหนือจิตใจมากระตุ้นให้เกิดการแสดงพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย

2.1.2.3 สาเหตุที่เกิดแรงจูงใจ

อารี พันธุ์มณี (2546: 272) กล่าวว่า พฤติกรรมอันเกิดจากแรงจูงใจ เกิดขึ้นจากความต้องการ และแรงขับ ทำให้เกิดแรงจูงใจมีผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรม แต่บางครั้งพบว่า พฤติกรรมที่ควรเหมือนกลับมีความแตกต่างกันทั้ง ๆ ที่แรงขับชนิดเดียวกัน เช่น นักศึกษาต้องการสอบได้ บางคนก็ขยันท่องหนังสือด้วยตนเอง บางคนก็หาข้อสอบที่เก็งเอาไว้ บางคนทำทุจริตในห้องสอบ เป็นต้น

การที่บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกัน เนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการ คือ

(1) ความต้องการที่เกิดจากภายในอินทรีย์ ได้แก่ ความต้องการทางสรีระ หรือความต้องการทางชีวภาพต่างๆ เช่น ความต้องการ อาหาร น้ำ เป็นต้น

(2) ความต้องการที่เกิดจากภายนอกอินทรีย์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอิทธิพลของสังคม ได้แก่ ความต้องการประสบความสำเร็จ ความต้องการที่จะมีอำนาจ และความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า สาเหตุที่เกิดแรงจูงใจนั้น เกิดขึ้นจากความต้องการ และแรงขับ ซึ่งมีสาเหตุมาจากความต้องการที่เกิดจากภายในอินทรีย์ เป็นความต้องการทางสรีระ และความต้องการที่เกิดจากภายนอกอินทรีย์ เป็นการได้รับอิทธิพลของสังคม

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.3.1 ความหมายและความสำคัญของบุคลิกภาพ

“บุคลิกภาพ” นักจิตวิทยาและนักวิชาการให้ความหมายไว้หลายทัศนะด้วยกัน เช่น อนาสตาซี (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 11-15 ; อ้างอิงจาก Anastasi 1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคล เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างกัน อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกันได้ หรือแม้สภาพแวดล้อมและพันธุกรรมเดียวกัน นอกจากนี้ ฮิลการ์ด และ แอทคินสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 40; อ้างอิงจาก Hillgard and Atkinson. 1967) กล่าวว่า บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเขา ส่วนฮอลพอร์ต (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 11-15; อ้างอิงจาก Alport. 1967) ได้อธิบายว่า บุคลิกภาพ เป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคลเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคลนั้นทั้งหมด

รูช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530: 40 ; อ้างอิงจาก Ruch 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือ ตัวเราทั้งตัว หรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา และพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ นอกจากนี้ สายสุรี จุติกุล (2511: 8) กล่าวเช่นเดียวกันว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนต่างๆของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่นๆ ส่วนต่างๆ นั้นได้แก่ อูนิสัย นิสัยใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่างๆ เหล่านี้จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกด้านการกระทำเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลเฉพาะตัว ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

2.1.3.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ฉลอง ภิรมย์รัตน์ (2531: 29-30) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพมี 2 ปัจจัยใหญ่ คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จาก พ่อแม่หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทและเลือด เป็นลักษณะที่ติดตัวมาแต่กำเนิด

2. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและสภาพวัฒนธรรม ประเพณีกฎเกณฑ์ ระเบียบต่างๆในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้และการปรับตัวให้

สมกับสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนคนที่อยู่ใกล้ชิด องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพของคนแตกต่างกัน

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่าอิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล ให้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป

2.1.3.3 ประเภทของบุคลิกภาพ

ฟรีดแมน และโรเซนแมน (Farmer and others. 1984: 34; citing Friedman & Rosenmen. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกโดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี รายละเอียดของบุคลิกภาพทั้ง 2 มีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบเอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของคนที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่างๆ อย่างเร่งด่วนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทางข่มขู่ผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 ออดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่ได้กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) มีความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบบี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับแบบเอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสงี่ยม ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน

2.1.3.4 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และ บี แบบวัดที่ใช้ในปัจจุบันมี 3 แบบ (จรรยา เกษศิริสังข์. 2537: 15 ;อ้างอิงจาก Friedman; & Rosenmen. 1974) คือ

แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่างๆที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framinghaen Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบหนึ่ง ประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ที่มีความกดดันในการทำงาน

แบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูงเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ลดละต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่า มีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ว่าได้รับแรงเสริมจากการทำงานกว่าอีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

นอกจากนี้ สตรูบและคนอื่นๆ (Strube and others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบเอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่ามีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์และมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง

ครอบครัวในทางความหมายทางจิตวิทยา หมายถึง สถาบันทางสังคมแห่งแรกที่มนุษย์สร้างขึ้นจากความสัมพันธ์ที่มีต่อกันเพื่อเป็นตัวแทนของสถาบัน สังคมภายนอกจะปลูกฝังความเชื่อ ค่านิยมและทัศนคติให้กับสมาชิกรุ่นใหม่ของสังคมที่มีชีวิตเกิดขึ้นในครอบครัว (พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์.2530: 1) ซึ่งสอดคล้องกับโคแมนและแฮมแมน (ผ่องพรหม เกิดพิทักษ์. 2530: 176; อ้างอิงจาก Coleman; & Hanmmen. 1974: 312 The journal of Experimental Education) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของบรรยากาศในครอบครัวที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพัฒนาการของเด็ก ซึ่งได้แก่ ความรัก ความอบอุ่น และการยอมรับบุตรธิดาด้วยความเหมาะสม สมเหตุสมผลและสอดคล้องกับสถานการณ์ ที่มีความสำคัญต่อการ

พัฒนาการความสมบูรณ์แห่งบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวนั้นๆเกี่ยวกับหน้าที่ของครอบครัว (ประหยัดศรี เกื่อนศิริ 2536: 23 อ้างอิงจาก Murray; & Zentner. 1985: 520-521) ได้สรุปเป็น 3 ด้าน คือ

1. หน้าที่ด้านร่างกาย ได้แก่ การจัดหาอาหาร เสื้อผ้า เครื่องป้องกันอันตราย ดูแลเมื่อเจ็บป่วย แต่เดิมถือว่าหน้าที่ด้านนี้สำคัญที่สุด โดยเฉพาะสังคมตะวันตก

2. หน้าที่ด้านจิตใจ มีความสำคัญเท่ากับหน้าที่แรก โดยที่จริงแล้วมีหน้าที่หลายอย่างในครอบครัวที่มีหน่วยงานอื่นคอยช่วยเหลือ เช่น การให้การศึกษ การฝึกอาชีพ การดูแลรักษาเมื่อเจ็บป่วย ฯลฯ แต่หน้าที่ด้านการตอบสนองด้านจิตใจและการเสริมสร้าง การปรับตัว และการตัดสินใจ ยังเป็นหน้าที่ที่สำคัญสองประการหลักของครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกของสังคมที่เด็กได้รับการตอบสนอง เด็กที่ได้รับความรักจะมีการเจ็บป่วยน้อย สามารถเรียนและปรับตัวเข้าสังคมได้ดีกว่า

3. หน้าที่ด้านสังคม คือ สร้างความเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ส่งเสริมความมั่นใจในตนเองให้โอกาสศึกษาสังคม บทบาททางเพศ ยอมรับพฤติกรรมที่ต้องรับผิดชอบ สร้างเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สอนให้เขารู้จักตนเอง กลุ่มสังคมจะสอนเรื่องบทบาทที่เหมาะสมกับวัย เช่น ภาษา การรับรู้ค่านิยม และจริยธรรม นอกจากนั้น ยังสอนให้รู้ถึงความแตกต่างของสังคมในกลุ่มต่างๆด้วยจากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิต โดยมีบิดามารดาผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวผู้เรียนอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทักษะคติ ความเชื่อ ค่านิยมตลอดจนความประพฤติและรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของผู้เรียนก็ได้ ถ้าพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งบิดามารดาผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตนเอง ย่อมต้องการให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ และประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาพลศึกษา

อารี พันธุ์มณี (2546: 290) กล่าวว่า สถานการณ์ในชั้นเรียนที่อาจทำให้นักเรียนเบื่อ ไม่พอใจ ขัดแย้ง ควรหาทางลดหรือขจัด เพราะ เป็นสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของนักเรียน อาจทำให้ไม่เข้าใจ บทเรียน ตอบคำถามไม่ได้ ความไม่สะดวกสบายกาย เช่น แสงสว่างไม่พอ มีเสียงรบกวนอากาศถ่ายเทไม่สะดวก มองกระดานดำไม่ชัดเจน ไม่ได้ยินเสียงครูพูด ต้องหยุดทำงานที่กำลังสนใจอยู่ลงกลางคัน ถูกทดสอบในสิ่งครูไม่เคยสอน หรือไม่เคยกล่าวถึงมาก่อน บทเรียนยากเกินความสามารถ ตลอดจนการจัดให้อยู่ในกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างจากเพื่อน ๆ มากเกินไป

อรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์ (2546: 267-272) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (Learning Environment) หมายถึง สภาพ สภาพวะ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวผู้เรียนที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรืออาจ

เป็นสิ่งที่ถูกจัดทำจัดสร้างขึ้น อาจเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต เป็นรูปธรรมที่มองเห็นได้หรือเป็นนามธรรมที่ไม่สามารถมองเห็นได้ อยู่ในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ซึ่งมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ความสำคัญของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ส่งผลต่อผู้เรียนทั้งทางบวกและทางลบ ทางบวก เช่น ห้องเรียนที่ถูกสุขลักษณะ มีแสงสว่างพอเพียง สะอาด สงบ อากาศเย็นสบาย มีโต๊ะ เก้าอี้ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน มีสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพบรรยากาศในการเรียนการสอนเต็มไปด้วยความอบอุ่น สนุกสนาน มีความสมัครสมานสามัคคีกันผู้เรียนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และร่วมมือกันเป็นอย่างดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลดี ทางลบ ก็จะเป็นสิ่งตรงกันข้าม คือ ห้องเรียนสกปรกกรุงรัง การถ่ายเทอากาศไม่ดี ร้อนเกินไป เย็นเกินไปบรรยากาศในการเรียนเต็มไปด้วยความเคร่งเครียด ผู้เรียนแก่งแย่งแข่งดีกัน อิจฉาริษยากัน เช่นนี้ก็จะสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งผลทางลบต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนท้อถอย ไม่มีความอบอุ่น ไม่มีความกล้าใจในการเรียน ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนจะต้องคำนึงไว้เสมอว่า ถ้ามีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีที่เหมาะสมกับวัย และระดับของผู้เรียนจะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสะดวกสบาย ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจ มีความกล้าใจ และมีความพึงพอใจในการเรียน ทำให้เกิดสมาธิ ปัญญาและเกิดการเรียนรู้ในที่สุด ความสำคัญของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้มี 9 ประการ ได้แก่

(1) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น ห้องเรียนมีความสะดวกสบาย มีอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนครบถ้วน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ผู้สอนก็มีความสุขในการสอน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยความราบรื่น สะดวกรวดเร็ว ตามแผนที่วางไว้

(2) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้สนับสนุนการเรียนรู้หลายด้าน เช่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกประทับใจ เป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียน เปลี่ยนเจตคติไปในทางที่ดี มีความพึงพอใจในการเรียน ช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนก็คือความรู้สึกที่เกิดจากตัวผู้เรียน ความรู้สึกพึงพอใจ สนใจ อยากเรียน อยากรู้ ซึ่งจะเป็นตัวการนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในที่สุด ดังนั้น ถ้าผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านกายภาพ จิตภาพ และทางด้านสังคมภาพแล้ว จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกดังกล่าวได้

(3) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ช่วยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน ประสบการณ์การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ตามปกติแล้วการรับรู้และการเรียนรู้ของผู้เรียนจะเกิดขึ้นหลังจากที่ได้ปะทะสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ เป็นการสร้างประสบการณ์ ดังนั้น ถ้าเราต้องการให้ผู้เรียนได้รับ

ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีก็ต้องจัดให้ผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีก่อนแล้วสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดประสบการณ์ของผู้เรียนในภายหลัง

(4) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีจะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดการศึกษาประการหนึ่งก็คือมุ่งให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพดี มีการแสดงออกทางกาย วาจาและใจตามแบบอย่างที่ยอมรับ กล่าวคือ มีคุณธรรม และจริยธรรมที่เป็นเครื่องหมายของคนดี มีการประพฤติ ปฏิบัติที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดี การที่จะหล่อหลอมพฤติกรรม หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์นั้นต้องใช้เวลา และอาศัยปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน จึงจะสามารถกล่อมเกลาผู้เรียนได้ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยปรับหรือโน้มน้าวพฤติกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ มีบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร มีความเป็นประชาธิปไตย ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ตัดสินปัญหาด้วยเหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้จะค่อย ๆ แทรกซึมเข้าไปในความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน สะสมทีละน้อยจนในที่สุดก็จะแสดงออกในลักษณะของบุคลิกภาพรูปแบบในการรับรู้ ตลอดจนค่านิยมต่าง ๆ ของผู้เรียน

(5) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ มีส่วนช่วยในการควบคุมชั้นเรียนให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เป็นตัวกำหนดอาณาเขตของการเรียน ทำให้มีบรรยากาศที่แตกต่างไปจากกิจกรรมอื่น ยกตัวอย่างเช่น ลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้จะไม่เหมือนลักษณะของสภาพแวดล้อมในสถานเริงรมย์ ผู้เรียนเมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่จัดไว้เหมาะสม ก็จะมีรู้จักสำรวม อยู่ในระเบียบวินัยมากขึ้น โดยเฉพาะการจัดโต๊ะ เก้าอี้ของนักเรียนอย่างมีวัตถุประสงค์ จะช่วยให้การควบคุมชั้นเรียนมีระบบระเบียบ และง่ายสำหรับผู้สอนมากขึ้น

(6) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เป็นแหล่งทรัพยากรทางการเรียน การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในปัจจุบันเป็นไปอย่างกว้างขวาง หลายแห่งเห็นความสำคัญของมุมวิชาการ ศูนย์วิชาการมุมสื่อการเรียนการสอน ทำให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนสามารถใช้เป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลางได้อย่างดี นอกจากนี้แหล่งทรัพยากรการเรียนจะช่วยพัฒนาความรับผิดชอบให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนตลอดจนเป็นการสร้างนิสัยใฝ่เรียนใฝ่รู้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ไม่ยึดติดอยู่แต่เฉพาะความรู้ที่ได้จากผู้สอน

(7) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เสริมสร้างบรรยากาศในการเรียน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีจะทำให้บรรยากาศในการเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด ในสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีความสะดวกสบาย สงบ ปราศจากสิ่งรบกวน จะช่วยสร้างบรรยากาศทางวิชาการให้เกิดขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ที่จะศึกษาหาความรู้หรือทำกิจกรรม

การเรียนต่าง ๆ อย่างตั้งใจและมีสมาธิ ยิ่งถ้าผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นซึ่งจัดว่าเป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้อันดี ด้านจิตภาพมีบุคลิกลักษณะที่อบอุ่น เป็นมิตร ก็จะทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์มากยิ่งขึ้น

(8) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้อันดีช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน การจัดสถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ง่ายต่อการเคลื่อนไหวโยกย้ายทำให้ผู้สอนไปถึงตัวผู้เรียนได้สะดวก ตำแหน่งของผู้สอนไม่จำเป็นต้องอยู่หน้าชั้นเสมอไป ผู้สอนอาจนั่งอยู่ท่ามกลางผู้เรียนเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำแนวทาง สภาพแวดล้อมเช่นนี้ช่วยให้ผู้สอนมีความใกล้ชิดกับผู้เรียนมากขึ้น ทำให้ได้รู้จักอุปนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้ดี ส่วนผู้เรียนจะลดความกลัว และมีความกล้ามากขึ้น กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็น มีเจตคติที่ดีต่อผู้สอน

(9) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้อันดีที่เหมาะสมจะช่วยลดความเมื่อยล้า หรือความอ่อนเพลียทางด้านสรีระของผู้เรียน เช่น การจัดโต๊ะเก้าอี้ที่มีขนาดพอเหมาะกับร่างกายของผู้เรียน ช่วยให้การนั่งสบาย สามารถนั่งได้นาน ๆ โดยไม่ปวดหลัง การให้แสงสว่างในห้องเรียนที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนคลายความเมื่อยล้าของสายตา นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนด้านร่างกายอารมณ์สังคม และสติปัญญาด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้อันดีประกอบ 3 ประการ ได้แก่

(1) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้อันดีทางกายภาพ (Physical Environment) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้อันดีทางกายภาพเป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อผู้เรียนทางกาย ประกอบด้วยสถานที่เรียน (อาจเป็นห้องเรียน หรือห้องปฏิบัติการ ห้องทดลองหรือแหล่งทรัพยากรการเรียน) ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ประกอบ และอุปกรณ์ตกแต่ง องค์ประกอบของสถานที่หลัก ๆ มักจะคล้ายคลึงกันไม่ว่าจะเป็นห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการ คือ จะประกอบด้วยพื้นที่ประตู หน้าต่าง ผนังห้องเพดาน ขนาดของห้อง สภาพของสถานที่โดยทั่วไป เช่น แสงสว่าง เสียง การระบายอากาศ ระบบควบคุมอุณหภูมิ ถ้าเป็นห้องเรียนก็จะมีโต๊ะ เก้าอี้ กระดานดำ ป้ายนิเทศ รูปภาพ สื่อการสอนประเภทวัสดุกราฟิก อันได้แก่ แผนภูมิ แผนสถิติ แผนที่ ลูกโลก ส่วนห้องปฏิบัติการหรือห้องทดลองก็จะมีอุปกรณ์ใช้ในการศึกษาค้นคว้าหรือทดลองเฉพาะห้อง ขนาดของห้องและอุปกรณ์ประกอบจะแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้ นอกจากนี้จะมีอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่จัดโดยผู้สอน และผู้เรียน เพื่อใช้ในการเรียนตามเนื้อหาของแต่ละวิชา

(2) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้อันดีทางจิตภาพ (Psychological Environment) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้อันดีทางจิตภาพเป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้อันดีที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบ คือ เป็นสิ่งที่มากระทบความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากสิ่งที่เป็นกายภาพ หรือเกิดจากบุคคล สิ่งที

เป็นกายภาพที่มากกระทบความรู้สึกของผู้เรียน ได้แก่ ความร้อน หนาว ทำให้รู้สึกหงุดหงิดหรือสดชื่น สีที่ทำให้รู้สึก เช่น เย็นตา วิงเวียน ร้อน พื้นที่ว่างหรือแออัด ระยะห่างของพื้นที่ทำให้เกิดความรู้สึกใกล้ชิดหรือห่างเหิน ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่ก็เป็นตัวก่อให้เกิดความรู้สึกต่างๆ ได้ สำหรับบุคคลที่เป็นสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางจิตภาพนั้น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากบุคลิกภาพหรือการกระทำของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้เรียน เช่น ครูผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือบุคลากรอื่นๆ โดยเฉพาะบุคลิกภาพครูผู้สอนจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกทางบวกหรือทางลบของผู้เรียนค่อนข้างมาก ความเข้มงวดของครู อาจจะเป็นแบบอย่างที่ดีเกี่ยวกับการมีวินัยของผู้เรียนความสง่างามในท่วงท่าของครูก่อให้เกิดความชื่นชมและประทับใจ การลงโทษผู้เรียนอย่างไม่มีเหตุผลของครู จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัย สับสน ไม่รู้จะปฏิบัติตัวอย่างไรจึงจะถูกต้อง เป็นต้น

(3) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางสังคมภาพ (Sociological Environment) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางสังคมภาพ เป็นสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อผู้เรียนอันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การประพฤติปฏิบัติต่อกันซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติ หรือเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ยกตัวอย่างเช่น การร่วมมือกันทำงาน การช่วยเหลือกัน การเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่นการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจต่อกัน สำหรับในชั้นเรียนนั้น สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางสังคมภาพได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน รวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนผู้เรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 292 - 293) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่นๆครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นดังนี้

1. วัสดุและอุปกรณ์ (Supplies and Equipment)

วัสดุ คือ สิ่งของต่างๆที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด เช่น ลูกบอลต่างๆเชือก ฯลฯ อุปกรณ์ คือ สิ่งของต่างๆที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น ตาข่าย ไม้ซอบฟท์บอล บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่างๆของวัสดุและอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬา และนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมากต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้ จึงจะทำให้การใช้วัสดุและอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และประหยัดวัสดุ อุปกรณ์ เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆหลายประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การเก็บรักษา สถานที่เก็บและอื่นๆ

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities)

สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยกัน สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมส์ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ห้องน้ำฯ สถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น สระว่ายน้ำ ลู่วิ่งฯลฯ สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นส่วนช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพภายในโรงเรียนที่ดี ห้องเรียนควรมีความสะอาด ปลอดภัย ระบายอากาศได้ดี มีแสงสว่าง อุดหนุนภูมิที่พอเหมาะ มีโต๊ะ เก้าอี้ สื่อการเรียนการสอนที่เพียงพอต่อความต้องการของครู และนักเรียน รวมทั้งควรมีบรรยากาศการเรียนที่อบอุ่นมีความร่วมมือกันภายในชั้นเรียน

2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนกับครูผู้สอนพลศึกษา

นารี โนภระ (2536: 74) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนถือว่าสำคัญที่สุด นอกจากด้านการเรียนการสอนและการให้การอบรมแก่นักเรียนแล้ว ครูยังต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน ส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ มีความเมตตากรุณา มีเหตุผล มีบุคลิกภาพที่ดี ให้ความรัก ความอบอุ่น เพื่อให้เด็กปรับตัวได้ดี และเสริมสร้างความสมบูรณ์ทางจิตใจให้แก่เด็ก

สรุปได้จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน คือการให้ความรัก ความเอาใจใส่ ความเป็นกันเอง และการให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครู มีความตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนและมีความรับผิดชอบด้านการเรียน

2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

จินตนา ยูนิพันธ์ (2533) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะ สถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งลักษณะของกลุ่มเหล่านี้จะมีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีด้วย เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนดี นักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนไปด้วย หากพฤติกรรมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดีก็จะส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายจิตใจและการเรียนรู้ของนักเรียน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อนักเรียนด้านสภาพร่างกาย จิตใจ และพฤติกรรมด้านสังคม อีกทั้งนักเรียนต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา

ปิยาภรณ์ วิบูลย์ศรีสัจจะ (2546 : 77-80) ได้ศึกษาปัญหาการเรียน สาเหตุ และแนวทางแก้ปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียน สาเหตุของปัญหาการเรียนและแนวทางแก้ปัญหาทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พระมหาเดชจำลอง พุฒหอม (2550: 85) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 327 คน เป็นนักเรียนชาย 188 คน และนักเรียนหญิง 139 คน ผลการวิจัยพบว่านิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภาภรณ์ อหันตะ (2551: 97) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนดังกล่าว สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์คุณสมบัติอื่นได้ เช่น นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปรับตัว แรงจูงใจ พฤติกรรมการเรียน เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคาด่านิสัยทางการเรียนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนวิชาพลศึกษา

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา

ทศพร อันสงคราม (2545: 74) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 351 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทั้ง 12 ปัจจัย ได้แก่เป้าหมายในอนาคต ความต้องการพัฒนาตนเอง เนื้อหาและหลักสูตรการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา บุคลิกภาพของครู การเสริมแรง บรรยากาศในการเรียน เทคนิคและวิธีการสอนของครู การใช้สื่อและนวัตกรรม การวัดและประเมินผล ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชูชีพ อ่อนโคกสูง และอนุสรณ์ อรรถศิริ (2549: 51-52) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพลังความสามารถแห่งตน เป้าหมาย และความเป็นไปได้ที่จะกระทำกับแรงจูงใจในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 396 คน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเรียนค่อนข้างสูง ทั้งนี้เป็นเพราะนิสิตประสงค์จะเข้าเรียนหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) โดยการสอบคัดเลือกเข้ามา (สอบเอนทรานซ์) หรือสอบตรงตามความต้องการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นอกจากนี้ นิสิตหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) 5 ปี บางส่วนยังได้รับทุนอุดหนุนจากกระทรวงศึกษาธิการ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในหรือหน่วยงานราชการอื่น ๆ จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนค่อนข้างสูง

ประพนธ์ ชูจำปา (2552: 113-114) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนในหลักสูตรธรรมศึกษาของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจในการสมัครเรียนในหลักสูตรธรรมศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนในหลักสูตรธรรมศึกษาของนักเรียน โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาสรุปได้ว่า ความปรารถนา การเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ มีส่วนสำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจในการเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา น่าจะส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนในวิชาพลศึกษา

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

ชุตินัน ศรีแก้ว (2546: 77) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เนตรชนก พุ่มพวง (2546: 77) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคต นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

เสริมศรี ชื่นแขวง (2551: 73 -74) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรัฐวิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลของการศึกษาพบว่าบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรัฐวิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง

วรรณวิภา ชื่นสงวน (2552: 89 - 90) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ในการเรียนร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ในการเรียนร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และมีพฤติกรรมในการเรียนที่เหมาะสม

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาพลศึกษา

สุนทร เอี่ยมเกษมสิน (2546: 52) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมในสถาบันราชภัฏสวนดุสิตตามความคิดเห็นของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา2546 จำนวน 390 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมในสถาบันราชภัฏสวนดุสิตโดยรวมและในแต่ละด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นันทวิทย์ เผ่ามหานาคะ (2548 : 63) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตชิติวะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางกายภาพในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตชิติวะ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพภายในโรงเรียน สรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ควรมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียน

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนกับครูผู้สอนพลศึกษา

วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัตน์ (2547: 44) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณา เห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียนและส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2537: 130-142) ได้ศึกษาเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ 10 แห่ง พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการเรียนการสอน คือ ความสนใจในวิชาที่เรียน ผู้สอนมีความเป็นกันเอง แลละวิธีการสอนของอาจารย์ ส่วนปัจจัยที่มีผลให้นักเรียนศึกษาสนใจมากที่สุด 3 ปัจจัย คือ ผู้สอนเตรียมการสอนอย่างดี มีความเป็นกันเอง และกระตือรือร้นในการสอน ส่วนปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่า ปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการสอนไม่ดี บรรยายไม่ถูกวิธี ทำให้ชั้นเรียนน่าเบื่อ ปัญหาของนักศึกษา คือ เกียจคร้าน ง่วงนอน และขาดสมาธิ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า สัมพันธภาพอันดีระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนจะส่งผลให้นักเรียนรักและสนใจเรียนรวมทั้งประสบผลสำเร็จทางการเรียนด้วย

2.2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

เสริมศรี ชื่นเชวง (2551: 77) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลของการศึกษาพบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพราะการมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนทำให้เกิดความสบายใจ อบอุ่นใจ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ห่วงใยและไว้วางใจกัน เมื่อมีปัญหาทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวก็สามารถปรึกษาเพื่อนได้ จากความสัมพันธ์ดังกล่าว นักเรียนจึงสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ และชอบที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในกลุ่มเพื่อนและมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน จะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนามากกว่ากลุ่มเพื่อนที่มีความก้าวร้าวและมีความขัดแย้ง

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

3.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2514 เพื่อใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติงานทางการฝึกหัดครูระดับปริญญาของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ เป็นสถานที่ศึกษา วิจัยทดลองค้นคว้าวิชาทางการศึกษา ตลอดจนเป็นสถาบันให้การศึกษาดุริยางค์ กุศลบุตร กุศลธิดา ตามระดับความสามารถสติปัญญา ความถนัดและความสนใจ โดยมี ศ.ดร.อุบล เรียงสุวรรณ เป็นผู้ก่อตั้งและเป็นอาจารย์ใหญ่คนแรก ปัจจุบันโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีสถานภาพเป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาโดยมีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะศึกษาศาสตร์

3.2 อาจารย์ใหญ่

รศ.ดร. ดารณี อุทัยรัตนกิจ

3.3 ปรัชญาและหลักในการจัดการเรียนรู้

คณาจารย์ของโรงเรียนยึดมั่นที่จะพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาและความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นตลอดเวลา พัฒนานักเรียนให้มีความสามารถ สติปัญญา และคุณธรรม รวมทั้งรู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ได้อย่างเหมาะสม เพื่อความสุข ความสงบและประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ ส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะของการอยู่ร่วมกันในวิถีทางประชาธิปไตย ภาคภูมิใจในความเป็นไทย เคารพกฎ กติกา ระเบียบของสังคม ส่งเสริมนักเรียนให้มีกระบวนการเรียนรู้ ทักษะชีวิต และความรู้ความสามารถอย่างเหมาะสมเต็มศักยภาพแห่งตน

เนื่องจากคณะกรรมการบริหารงานโรงเรียนในขณะนั้นพิจารณาว่า เพื่อให้ง่ายแก่การทำความเข้าใจ และจดจำของนักเรียนและบุคคลทั่วไป จึงพิจารณาเป็นคติธรรมซึ่งมีความหมายเดียวกันว่า รอบรู้ ผู้ชีวิต จิตมั่นคง ดำรงคุณธรรม

3.4 สัญลักษณ์ของโรงเรียน

พระพิรุณทรงนาค มาจากสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แต่สัญลักษณ์ของโรงเรียนจะไม่มีวงกลมล้อมรอบกลีบดอกบัว และไม่มีคำว่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.2486

3.5 สีประจำโรงเรียน

สีม่วง เป็นสีประจำของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3.6 ต้นไม้ประจำโรงเรียน

ต้นกระพี้จั่น เป็นต้นไม้ที่มีความอดทน ขึ้นง่าย แม้จะเป็นพื้นที่แห้งแล้งก็ตามดอกจะออกพร้อมกัน อย่างเป็นระเบียบ มีสีขาว และสีม่วงสลับกัน

3.7 วิสัยทัศน์ของโรงเรียน

ภายในปี พ.ศ. 2555 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จะเป็นองค์กรที่มีความเป็นเลิศทางการจัดการศึกษา เป็นผู้นำเรื่องกระบวนการเรียนรู้ วิจัยทางการศึกษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อกรเรียนรู้การเป็นศูนย์ปฏิบัติการวิชาชีพการศึกษาศาสตร์เป็นแหล่งอ้างอิง และบริการทางการศึกษาสร้างและพัฒนานักเรียนทุกคนให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม พร้อมทั้งมีสุขภาพกายใจที่สมบูรณ์ มีความรู้ ความสามารถระดับมาตรฐานสากล มีจิตสำนึกในคุณค่าของสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ที่มีวัฒนธรรม ภูมิใจในความเป็นไทย และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

3.8 ที่ตั้ง

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

เลขที่: 50 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: 0-2942-8800-09 โทรสาร: 0-2942-8093

เว็บไซต์: <http://www.kus.ku.ac.th>

3.9 เป้าหมาย

จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีความเป็นเลิศ ได้มาตรฐานสากลเป็นต้นแบบและพัฒนาศักยภาพสูงสุดของนักเรียนให้เป็นผู้รอบรู้ ผู้ชีวิต จิตมั่นคง ดำรงคุณธรรม

3.10 การจัดการเรียนรู้

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาจัดการเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภายใต้กรอบของหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้

แต่ปรับรายละเอียดบางส่วนให้เป็น หลักสูตรท้องถิ่นที่ทันสมัยเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของประชาคมของโรงเรียน เช่น การจัดกิจกรรมสนทนาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 และเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีชั่วโมงสนทนาภาษาอังกฤษกับอาจารย์เจ้าของภาษาโดยตรงส่งเสริมให้นักเรียนเลือกเรียนอย่างหลากหลายตามความถนัดและความสนใจพร้อมทั้งจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเพิ่มพูนทักษะความสามารถและประสบการณ์อย่างระบบต่อเนื่องสอดคล้องกัน เช่น กิจกรรมศึกษานอกสถานที่ การเชิญวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่น การประกวดแข่งขันทางวิชาการในกลุ่มสามารถการเรียนรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน การจัดนิทรรศการ ฯลฯ

นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาต่าง ๆ แล้วโรงเรียนยังมีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วยการจัดโครงการและกิจกรรมที่หลากหลายตามบริบทของโรงเรียน เพื่อส่งเสริมศักยภาพและพัฒนาักเรียนด้วยการดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดจากอาจารย์ประจำชั้น และอาจารย์ที่ปรึกษา เช่น กิจกรรมสันทนาการ เข้ากิจกรรมอิสระพัฒนาตน โครงการส่งเสริมความถนัดความสามารถและความสนใจพิเศษโครงการพัฒนากีฬา โครงการพัฒนาดนตรี โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม โครงการค่ายจริยธรรมสาธิตเกษตร โครงการกิจกรรมเพื่อส่วนรวมในรูปแบบต่างๆ เช่น ชมรมวิชาการ ชมรมสวนพฤกษศาสตร์ ชมรมรักษูช่าง ชมรมซิมโฟนิคแบนด์ ชมรมขับร้องประสานเสียง โครงการค่ายพักแรม โครงการแลกเปลี่ยนทางการศึกษาวัดมธธรรม และการกีฬากับต่างประเทศในประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และอังกฤษ รวม 8 โครงการ และโครงการเรียนภาษาอังกฤษแบบเข้มในประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และจีนรวม 4 โครงการ ฯลฯ

ด้วยนโยบายของโรงเรียนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น นอกจากจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนปกติทั่วไปแล้ว โรงเรียนยังคำนึงถึงนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษให้มีโอกาสได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพโรงเรียนจึงได้จัดหลักสูตรการศึกษาพิเศษแก่นักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ มีปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์ ภาวะออทิสซึม

3.11 การขยายโอกาสทางการศึกษา

นอกจากนี้ โรงเรียนยังจัดการศึกษาที่สนองต่อนโยบายของรัฐ ที่มุ่งสู่ความเป็นสากลในยุคโลกาภิวัตน์ ด้วยการขยายโอกาสในการพัฒนาความสามารถของเด็กไทย เพื่อใช้ภาษาต่างประเทศให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตตามความเหมาะสมกับโรงเรียน คือการจัดการศึกษาโครงการการศึกษานานาชาติ และโครงการการศึกษาพหุภาษา

3.12 โครงการการศึกษานานาชาติ

เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2537 จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษในทุกวิชาโดยอาจารย์เจ้าของภาษาทั้งนี้กำหนดให้ นักเรียนทุกคนต้องเรียนวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยกับอาจารย์คนไทย ร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมคุณค่าความเป็นไทยร่วมกับนักเรียนหลักสูตรปกติอย่างสม่ำเสมอ เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การบริหารงานและการรับนักเรียนแยกจากหลักสูตรปกติ สถานที่เรียนตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกับ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ (บางเขน)

3.13 โครงการการศึกษาพหุภาษา

เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลและขยายโอกาสทางการศึกษาไปยังภาคตะวันออกของประเทศ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ และฝึกทักษะภาษาต่างประเทศกับอาจารย์เจ้าของภาษา โดยเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และภาษาจีนหรือญี่ปุ่นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การบริหารและการรับนักเรียนแยกจากหลักสูตรปกติ สถานที่ตั้งอยู่ในบริเวณนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร ต.คลองตำหรุ อ.เมือง จ.ชลบุรี ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 80 กิโลเมตร

3.14 ความร่วมมือทางวิชาการ

นอกจากการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน และการฝึกปฏิบัติงานครูแก่นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ แล้ว โรงเรียนยังได้จัดโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันภายในประเทศหลายโครงการ เช่นโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดแพร่ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดสกลนคร ฯลฯ ตลอดจนการให้บริการฝึกอบรมและการศึกษาดูงานแก่ผู้มาเยี่ยมชม จากสถาบันทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งการให้ความร่วมมือในการจัดวิทยากรถ่ายทอดความรู้ แก่หน่วยงานต่าง ๆ

3.15 อาคารสถานที่

ปัจจุบันโรงเรียนมีพื้นที่ใช้สอยกว่า 47 ไร่ มีอาคารเรียน 7 หลัง ประกอบด้วยห้องเรียนที่มีโสตทัศนูปกรณ์อำนวยความสะดวกประจำทุกห้องอาคารส่งเสริมกีฬาและพลานามัยอันประกอบด้วยห้องส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย สระว่ายน้ำและสนามกีฬาในร่มอาคารคณะศึกษาศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ 6 รอบพระชนมพรรษาเป็นสถานที่ตั้งของศูนย์บริการของการเรียนการสอน ห้องอาหารและหอประชุมจรัลจักร ไกรนาม ขนาดจุ 3,300 คนอาคารฝึกปฏิบัติงาน ห้องปฏิบัติการที่ทันสมัยของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ศูนย์เทคโนโลยีสื่อสารสารสนเทศ อาคารอูบลเรียงสุวรรณประกอบด้วยห้องสมุดและศูนย์สื่อการเรียนรู้ห้อง

multimedia ห้องประชุมขนาดจุ 300 คน และห้องเกียรติยศ นอกจากนี้ภายในบริเวณโรงเรียนยังมีสนามกีฬากลางแจ้ง สนามเด็กเล่น สวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ฯลฯ อันเอื้อต่อการเป็นแหล่งการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของนักเรียน

3.16 การรับนักเรียน

โรงเรียนเปิดรับนักเรียนเข้าเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพียงระดับชั้นเดียว โดยจัดการศึกษาครบ 12 ปี จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.17 จำนวนอาจารย์ นักเรียน เจ้าหน้าที่

จำนวนนักเรียนทั้งหมด 3,604 คน

จำนวนอาจารย์ทั้งหมด 405 คน

จำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมด 184 คน

3.18 เวลาเรียน และกำหนดการเปิด – ปิดภาคเรียน

เวลาเรียน จันทร์ - ศุกร์ เวลา 08.00 - 15.45 น. (เว้นวันหยุดราชการ)

ภาคต้น มิถุนายน - ตุลาคม รวมเวลาเรียน ประมาณ 18 สัปดาห์

ภาคปลาย พฤศจิกายน - มีนาคม รวมเวลาเรียน ประมาณ 18 สัปดาห์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 776 คน เป็นนักเรียนชาย 418 คน และนักเรียนหญิง 358 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 258 คน เป็นนักเรียนชาย 133 คน เป็นนักเรียนหญิง 125 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 261 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน เป็นนักเรียนหญิง 116 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 257 คน เป็นนักเรียนชาย 140 คน เป็นนักเรียนหญิง 117 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 256 คน เป็นนักเรียนชาย 138 คน และนักเรียนหญิง 118 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 44 คน เป็นนักเรียนหญิง 41 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 86 คน เป็นนักเรียนชาย 48 คน เป็นนักเรียนหญิง 38 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 46 คน เป็นนักเรียนหญิง 39 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane, 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากร ออกเป็น 3 ระดับชั้น ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 258 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 261 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 257 คน
2. ผู้วิจัยจำแนกประชากรในแต่ละระดับชั้นเป็นเพศ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 258 คน เป็นนักเรียนชาย 133 คน เป็นนักเรียนหญิง 125 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 261 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน เป็นนักเรียนหญิง 116 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 257 คน เป็นนักเรียนชาย 140 คน เป็นนักเรียนหญิง 117 คน

3. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามาเน่ (Yamane. 1967: 886-887) พบว่า ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 256 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วน ประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 3 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 44 คน เป็นนักเรียนหญิง 41 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 86 คน เป็นนักเรียนชาย 48 คน เป็นนักเรียนหญิง 38 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 46 คน เป็นนักเรียนหญิง 39 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	133	44	125	41	258	85
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	145	48	116	38	261	86
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	140	46	117	39	257	85
รวม	418	138	358	118	776	256

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา
 ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา
 ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
 ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง
 ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา
 ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
 ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
 ตอนที่ 8 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

1.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของ ประพนธ์ ชูจำปา (2552: 81-83)

1.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษาตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 1.1

และ 1.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Type Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่เคยขาดเรียนเลย					
00	ขณะเรียนข้าพเจ้าคิดถึงเรื่องอื่น ๆ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจ และให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษาดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษาดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษาไม่ดี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนพลศึกษาเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจในการสมัครเข้าเรียนในหลักสูตรธรรมศึกษาของประพนธ์ ชูจำปา (2552: 80-81)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนพลศึกษาตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Type Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าต้องการเพิ่มพูนในความรู้ทางด้านพลศึกษา					
00	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าเรียนพลศึกษา					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจ และให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาน้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของ ศุภาภรณ์ อหันตะ (2551: 68-69) และ ธนะดี สุริยะจันทร์หอม (2552: 46-48)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามบุคลิกภาพเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	บุคลิกภาพแบบ เอ ข้าพเจ้าฝึกทักษะจนปฏิบัติได้ก่อนเวลา ทดสอบเสมอ					
00	บุคลิกภาพแบบ บี ข้าพเจ้าไม่ชอบที่ต้องแข่งขันกับผู้อื่น					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจ และให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533: 57-58) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนน 34 - 65 หมายถึง มีบุคลิกภาพแบบ เอ

คะแนน 13 - 33 หมายถึง มีบุคลิกภาพแบบ บี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครองตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองของ เสริมศรี ชื่นเชวง (2551: 46-47)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert Type Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองเรียกข้าพเจ้าให้มาร่วมออกกำลัง กายทุกครั้งที่มีโอกาส					
00	ผู้ปกครองจัดเตรียมอุปกรณ์กีฬาให้ข้าพเจ้า ทุกครั้งเมื่อข้าพเจ้าอยากออกกำลังกาย					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจ และให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการ
วิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา ตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาสังคมศึกษาของ ชลดา ยอดอ่วม (2552: 48-49)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Type Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	สถานที่เรียนมีอากาศปลอดโปร่ง มีอากาศถ่ายเทได้ดี					
00	อุปกรณ์กีฬาที่มีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนการสอน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจ และให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาดี
- คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาดีพอใช้
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ
- 6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ของ เสริมศรี ชื่นเชวง (2551: 50-52)
- 6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของ ลิคเคอร์ท (Likert Type Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างข้อใดข้อหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าเคารพครูเป็นอย่างดีขณะที่เรียนวิชาพลศึกษา					
00	ครูพึงเหตุผลของผู้เรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจ และให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนตามขั้นตอนต่อไปนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของ ชลดา ยอดอ่วม (2552: 52-53) และแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของ เสริมศรี ชื่นเชวง (2551: 52-53)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่ได้จาก ข้อ 7.1 และ 7.2 มาสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของ ลิกเคอร์ท (Likert Type Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้ อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าช่วยเหลือเพื่อนเสมอ					
00	เมื่อข้าพเจ้าปฏิบัติทักษะไม่ได้เพื่อนช่วยอธิบายและสอนข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจ และให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ตามขั้นตอนต่อไปนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนในหลักสูตรธรรมศึกษาของพระพนธ์ ชูจำปา (2552: 92-95) แบบสอบถามทัศนคติต่อการสื่อสารผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ HI5 ของธนະดี สุริยะจันทร์หอม (2552: 52-56) และแบบสอบถามทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิงของ ศุภาภรณ์ อหันตะ (2551: 75-77)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคอร์ท(Likert Type Scale) โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน มีด้านละ 5 ระดับ ดังนี้ ด้านความรู้ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ด้านความรู้สึก ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และน้อยครั้งที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ด้านความรู้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
0	การเรียนพลศึกษาทำให้ข้าพเจ้าทราบถึง กฎกติกาของกีฬามากยิ่งขึ้น					
00	การเรียนพลศึกษาทำให้ข้าพเจ้าเห็น ความสำคัญของการออกกำลังกายมาก ยิ่งขึ้น					

ตัวอย่าง แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้สึก ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบางครั้ง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้ารู้สึกผ่อนคลายเมื่อเรียนวิชา พลศึกษา					
00	การเรียนพลศึกษาเป็นสิ่งที่สนุกสนาน					

ตัวอย่าง แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในขนาดตบ่อยมาก
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในขนาดตขของนักเรียนบ่อยมาก แต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในขนาดตขของนักเรียนบ้าง
นานๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในขนาดตขของนักเรียนน้อยครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในขนาดตขของนักเรียนน้อยที่สุดจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
0	ข้าพเจ้าเตรียมอุปกรณ์กีฬาเมื่อต้องเรียนวิชาพลศึกษา					
00	ข้าพเจ้าชักชวนบุคคลใกล้เคียงให้ออกกำลังกาย					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจ และให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง มากที่สุด เป็นประจำ	5	1
เห็นด้วย มาก บ่อยครั้ง	4	2
ไม่แน่ใจ ปานกลาง บางครั้ง	3	3
ไม่เห็นด้วย น้อย นานๆ ครั้ง	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง น้อยที่สุด น้อยครั้งที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และในการวิจัยครั้งนี้แปลผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีเจตคติปานกลางต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีเจตคติทางลบต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรกฏา นักร้อง และอาจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้ว

ทดสอบด้วย t - test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามการวิจัย ซึ่งผลของการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้

2.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.402 - 9.295

2.2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.277 - 5.810

2.3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.087 - 5.381

2.4 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.063 - 5.232

2.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.640 - 8.881

2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.136 - 6.287

2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.597 - 5.545

2.8 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 35 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.503 - 7.372 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ผลปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.8.1 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.540 - 7.372

2.8.2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้สึก เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.503 - 3.924

2.8.3 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.563 - 7.120

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้

3.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .901

3.2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .837

3.3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .901

3.4 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .820

3.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .901

3.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .858

3.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .936

3.8 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .951 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ผลปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.8.1 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .907

3.8.2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้สึก มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .867

3.8.3 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .901

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่ออาจารย์ใหญ่ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 15 – 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 จำนวน 280 ฉบับ และได้รับคืนมาครบทั้ง 280 ฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 280 ฉบับ ที่นักเรียนตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามคือตอบครบทุกข้อ ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ 256 ฉบับ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 256 ฉบับมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test

2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean of Squares)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-Distribution
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
\hat{Y}	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
Y	แทน	เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

X_1	แทน	นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา
X_2	แทน	แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา
X_3	แทน	บุคลิกภาพ
X_4	แทน	การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง
X_5	แทน	ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา
X_6	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
X_7	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 4 ตอน เรียงตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ และระดับชั้น

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาและบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และระดับชั้น ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และ ระดับชั้น

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	138	53.91
หญิง	118	46.09
รวม	256	100.00
ระดับชั้น		
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	85	33.20
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	86	33.60
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	85	33.20
รวม	256	100.00

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 256 คน เมื่อจำแนกตามเพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายโดยคิดเป็นร้อยละ 53.91 ส่วนเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 46.09

นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้น พบว่า กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.60 รองลงมาคือกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 33.20

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาและบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
1. นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา	3.72	.636	ดี
2. แรงจูงใจในการเรียนพลศึกษา	3.69	.728	มาก
3. บุคลิกภาพ	3.73	.443	บุคลิกภาพแบบ เอ
4. การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง	3.78	.543	มาก
5. ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา	3.90	.695	ดี
6. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา	3.81	.601	ดี
7. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.82	.605	ดี
8. เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา	3.98	.555	ทางบวก

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษาดี มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษามาก มีบุคลิกภาพแบบเอ มีการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครองมาก มีลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาดี มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาดี มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีและมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับเจตคติต่อการเรียน วิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	Y
X ₁	1.00	.400**	.401**	.254**	.377**	.424**	.415**	.446**
X ₂		1.00	.409**	.408**	.431**	.394**	.494**	.560**
X ₃			1.00	.419**	.159*	.321**	.507**	.479**
X ₄				1.00	.463**	.446**	.456**	.531**
X ₅					1.00	.627**	.373**	.619**
X ₆						1.00	.409**	.644**
X ₇							1.00	.570**
Y								1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา (X_1) แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_2) บุคลิกภาพ (X_3) การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง (X_4) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_5) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (X_6) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5 – 6

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	5	49.759	9.952	86.277 **
Residual	250	28.837	.115	
Total	255	78.596		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีปัจจัยจำนวน 5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₆	.247	.048	.282	.644	.415	180.382**
X ₆ X ₇	.237	.045	.268	.727	.528	141.715**
X ₆ X ₇ X ₅	.225	.041	.189	.761	.578	115.244**
X ₆ X ₇ X ₅ X ₃	.161	.058	.176	.784	.615	100.099**
X ₆ X ₇ X ₅ X ₃ X ₂	.129	.036	.169	.796	.633	86.277**
			a = .184			
			R = .796			
			R ² = .633			
			SE _{est} = .339			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (X₆) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₇) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา (X₅) บุคลิกภาพ (X₃) และแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา (X₂) ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 นี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 63.30 และได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .184 + .247X_6 + .237X_7 + .225X_5 + .161X_3 + .129X_2$$

สมการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .282X_6 + .268X_7 + .189X_5 + .176X_3 + .169X_2$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 776 คน เป็นนักเรียนชาย 418 คน และนักเรียนหญิง 358 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 258 คน เป็นนักเรียนชาย 133 คน เป็นนักเรียนหญิง 125 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 261 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน เป็นนักเรียนหญิง 116 คนและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 257 คน เป็นนักเรียนชาย 140 คน เป็นนักเรียนหญิง 117 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 256 คน เป็นนักเรียนชาย 138 คน และนักเรียนหญิง 118 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 44 คน เป็นนักเรียนหญิง 41 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 86 คน เป็นนักเรียนชาย 48 คน เป็นนักเรียนหญิง 38 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 46 คน เป็นนักเรียนหญิง 39 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.402 - 9.295 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .901

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.277 - 5.810 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .837

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.087 - 5.381 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .901

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.063 - 5.232 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .820

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.640 - 8.881 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .901

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.136 - 6.287 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .858

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.597 - 5.545 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .936

ตอนที่ 8 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 35 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.122 - 7.120 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .951 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ผลปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

8.1 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.540 - 7.372 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .907

8.2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้สึก เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.503 - 3.924 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .867

8.3 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.563 - 7.120 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .901

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่ออาจารย์ใหญ่ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างวันที่ 15 - 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 จำนวน 280 ฉบับและได้รับคืนมาจำนวน 280 ฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 280 ฉบับ ที่นักเรียนตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามคือตอบครบทุกข้อ ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ 256 ฉบับ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 256 ฉบับมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา (X_1) แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_2) บุคลิกภาพ (X_3) การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง (X_4) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_5) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (X_6) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7)
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (X_6) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_5) บุคลิกภาพ (X_3) และแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_2) ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 นี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 63.30

3. สมการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

3.1 สมการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .184 + .247X_6 + .237X_7 + .225X_5 + .161X_3 + .129X_2$$

3.2 สมการพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .282X_6 + .268X_7 + .189X_5 + .176X_3 + .169X_2$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้น พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา (X_1) แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_2) บุคลิกภาพ (X_3) การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง (X_4) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_5) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (X_6) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลดังนี้

1.1 นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษาดี มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษาดี เป็นนักเรียนที่มีความพอใจและความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้ประสบความสำเร็จ พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำอยู่เป็นประจำเกี่ยวกับการเรียนวิชาพลศึกษานั้นทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เช่น การเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเรียน

มีการเตรียมเครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนเข้าชั้นเรียน มีความตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียน ศึกษาและทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมาในช่วงเวลาพักว่างเพื่อให้นำมาฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ ทั้งในและนอกชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ชักถามขั้นตอนในการฝึกซ้อมกับอาจารย์ผู้สอนทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียน ดังนั้น นักเรียนจึงมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาภรณ์ อหันตะ (2551: 97) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นิัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นนิัยทางการเรียนวิชาพลศึกษาจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

1.2 แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนพลศึกษามาก มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนพลศึกษามาก เป็นนักเรียนที่มีความตั้งใจ กระตือรือร้น มีความปรารถนาที่จะเรียนรู้ในวิชาพลศึกษา เนื่องจากการที่ได้รับคำชมเชยจากผู้ปกครอง อาจารย์ และการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน จึงเล็งเห็นประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะเกิดกับตนเอง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนตั้งใจเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในวิชาพลศึกษา ดังนั้น นักเรียนจึงมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของประพนธ์ ชูจำปา (2552: 113-114) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนในหลักสูตรธรรมศึกษาของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจในการสมัครเรียนในหลักสูตรธรรมศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ เจตคติต่อการเรียนในหลักสูตรธรรมศึกษาของนักเรียน โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

1.3 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นคนที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว มีความมานะพยายามในการทำงาน พฤติกรรมดังกล่าวส่งผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะต้องขยันฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดความชำนาญ ดังนั้น นักเรียนจึงมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเสริมศรี ชื่นเชวง(2551: 73 -74) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลของการศึกษาพบว่าบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นบุคลิกภาพจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

1.4 การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครองมาก มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครองมาก มักได้รับความเอาใจใส่ต่อการเรียนจากผู้ปกครองเป็นอย่างดี เช่น การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ผู้ปกครองก็จะจัดหาอุปกรณ์การเรียนและเครื่องแต่งกาย ตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน ได้รับคำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน ได้รับกำลังใจ ความห่วงใยอย่างใกล้ชิดจากผู้ปกครอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางการเรียน ดังนั้น นักเรียนจึงมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณวิภา ชื่นสงวน (2552: 89 - 90) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ในการเรียนร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์

ทางบวกกับการรับรู้ในการเรียนร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

1.5 ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาดี มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพราะลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา มีสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปในการเรียนที่ดี เช่น อาคารสถานที่ที่สะอาด มีอากาศถ่ายเทดี ปราศจากเสียงและสิ่งรบกวน มีขนาดของสถานที่เรียนที่เหมาะสม มีการรักษาความปลอดภัยที่ดี มีแหล่งความรู้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน ห้องสมุดมีหนังสือเพียงพอกับการค้นคว้า ตลอดจนสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนมีความหลากหลายเหมาะสมต่อการเรียน และจำนวนเพียงพอกับนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนและสนุกกับการเรียน ดังนั้น นักเรียนจึงมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทวิทย์ เผ่ามหานาคะ (2548: 63) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าลักษณะทางกายภาพในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาดี มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาดี มักได้รับการดูแลและเอาใจใส่ การให้

คำปรึกษาและชี้แนะแก่นักเรียนทั้งในด้านคำพูด กริยา ท่าทาง สีหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส การให้ความรัก ความเมตตาอย่างจริงใจ และมีเหตุผลด้วยความสม่ำเสมอของครู พฤติกรรมดังกล่าวส่งผลทำให้นักเรียนให้ความเคารพ เชื่อฟังครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ตั้งใจเรียน และสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา ชักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนในวิชาพลศึกษา ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงมีบรรยากาศที่เป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียน ดังนั้น นักเรียนจึงมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547: 44) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการที่ครูมีความเมตตา กรุณา เห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียนและส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี มีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี จะมีการช่วยเหลือพึ่งพาคาอาศัยซึ่งกันและกัน ห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมกันและทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน ก็ย่อมส่งผลทำให้นักเรียนเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านการเรียน การทำงาน ด้านส่วนตัว และเป็นการทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดผลสำเร็จด้านการเรียน การเรียนของนักเรียนก็จะเกิดปัญหาน้อยหรือไม่ปัญหาต่าง ๆ เลย จากความสัมพันธ์อันดีนี้ นักเรียนจึงมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเสริมศรี ชื่นเชวง (2551: 77) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลของการศึกษาพบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียน วิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (X_6) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_7) ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_5) บุคลิกภาพ (X_3) และแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา (X_2) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับแรก แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาดี ทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาดี มักได้รับความสนใจ ความเป็นกันเอง ความเอาใจใส่ ตลอดจนคำปรึกษาและคำชี้แนะจากครูผู้สอนวิชาพลศึกษาทั้งในด้านการเรียนที่เกี่ยวกับวิชาพลศึกษาและปรึกษาปัญหาส่วนตัว ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ครูจึงมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ จิตใจและความประพฤติของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ดังที่นาวี โนภระ (2536: 74) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนถือว่าสำคัญที่สุด นอกจากด้านการเรียนการสอนและการให้การอบรมแก่นักเรียนแล้ว ครูยังต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ มีความเมตตากรุณา มีเหตุผล มีบุคลิกภาพที่ดี ให้ความรัก ความอบอุ่น เพื่อให้เด็กปรับตัวได้ดี และเสริมสร้างคุณสมบัติทางจิตใจให้แก่เด็ก

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547: 44) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณา เห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียนและส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

2.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสอง แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี ทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี จะให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน การปรึกษาหารือ พบปะพูดคุยกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ให้การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านการเรียน การทำงาน ด้านส่วนตัว การห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมกัน ซึ่งการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ส่งผลทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ดังที่จินตนา ยูนิพันธ์ (2533) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งลักษณะของกลุ่มจะมีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีด้วย เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนดี นักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนไปด้วย หากพฤติกรรมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดีก็จะส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกาย จิตใจและการเรียนรู้ของนักเรียน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเสริมศรี ชื่นเชวง (2551: 77) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลของการศึกษาพบว่า การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนทำให้เกิดความสบายใจ อบอุ่นใจ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ห่วงใยและไว้วางใจกัน เมื่อมีปัญหาทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวก็สามารถปรึกษาเพื่อนได้ จากความสัมพันธ์ดังกล่าว นักเรียนจึงสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ และชอบที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

2.3 ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสาม แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาดี ทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาดี จะอยู่ในสภาพแวดล้อมในการเรียนวิชาพลศึกษาที่ดี เช่น มีสนามกีฬาที่ใช้มีความปลอดภัย มีอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน สนามกีฬามีคุณภาพได้มาตรฐาน

โดยเฉพาะกิจกรรมกีฬาบางชนิดต้องการพื้นที่สำหรับการฝึกทักษะทางด้านกีฬา จึงต้องมีพื้นที่พอเพียงต่อความต้องการของนักเรียน สถานที่เรียนสะอาด มีแหล่งความรู้เพียงพอต่อความต้องการ มีขนาดของห้องเรียนที่เหมาะสม ตลอดจนสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนมีความหลากหลายและเหมาะสมต่อการเรียน จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ดังที่อารี พันธุ์มณี (2546: 290) กล่าวว่า สถานการณ์ในชั้นเรียนที่อาจทำให้นักเรียนเบื่อ ไม่พอใจ ขัดแย้ง ควรหาทางลดหรือขจัด เพราะ เป็นสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของนักเรียน อาจทำให้ไม่เข้าใจบทเรียน ตอบคำถามไม่ได้ ความไม่สะดวกสบายกาย เช่น แสงสว่างไม่พอ มีเสียงรบกวนอากาศถ่ายเทไม่สะดวก มองกระดานดำไม่ชัดเจน ไม่ได้ยินเสียงครูพูด ต้องหยุดทำงานที่กำลังสนใจอยู่ลงกลางคัน ถูกทดสอบในสิ่งที่ครูไม่เคยสอน หรือไม่เคยกล่าวถึงมาก่อน บทเรียนยากเกินความสามารถ ตลอดจนการจัดให้อยู่ในกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างจากเพื่อน ๆ มากเกินไป สอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 292 - 293) ได้กล่าวว่า ในการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอ จะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยสถานที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยกัน ถ้าครูจัดได้เหมาะสมก็จะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยรัตน์ จันทร์เรือง (2552: 104) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี ทำให้มีความวิตกกังวลในการศึกษาน้อย เพราะ ถ้าโรงเรียนมีบรรยากาศในการเรียนดี มีการถ่ายเทอากาศในห้องเรียนดี มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอกับนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ดังนั้นลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

2.4 บุคลิกภาพ ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสี่ แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ เป็นคนที่กระตือรือร้น ทำงานด้วยความรวดเร็ว หนีไม่ได้กับงานที่ล่าช้า ไม่ชอบการรอคอย ชอบการแข่งขัน จะมีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จ รักความก้าวหน้า มีความมานะพยายามใน

การทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ชอบพันฝ่าอุปสรรคต่างๆเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเนตรชนก พุ่มพวง (2546 : 77) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก บุคลิกภาพจึงทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ดังนั้นบุคลิกภาพจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

2.5 แรงจูงใจในการเรียนพลศึกษา ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับห้า แสดงว่า การที่นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษามาก ทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งนี้ เพราะนักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษามาก จะเป็นแรงผลักดันที่ทำให้นักเรียนมีความสนใจ และตั้งใจที่จะศึกษาเล่าเรียนให้ประสบผลสำเร็จ จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ดังที่ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2550: 90) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นพลังที่กระตุ้นให้ทำพฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ หรืออาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจประกอบด้วยพลัง และทิศทาง เช่น เราต้องการได้เกรด เอ จากการสอบ เราจึงพยายามมุ่งมั่นในการศึกษาหาความรู้อย่างกระตือรือร้น จนสอบได้เกรด เอ ในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ลักษณะ สรีวัฒน์ (2549: 74) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับของแต่ละบุคคล เพื่อสู่จุดมุ่งหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง และร่างกายอาจจะสมประสงค์ในความปรารถนาอันเกิดจากแรงขับนั้น ๆ ได้

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ เหมือนสุวรรณ (2547: 109) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นเปียโนให้ได้เกณฑ์มาตรฐานชั้นสูงของผู้เรียนเปียโนในสถาบันดนตรีเอกชน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคติต่อการเล่นเปียโนส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นเปียโนให้ได้เกณฑ์มาตรฐานชั้นสูง ดังนั้น นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษามาก จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ดังนั้นแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการวางนโยบายเกี่ยวกับการเรียนการสอนในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นสอดคล้องเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ดังนั้น ผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาและส่งเสริมปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา บุคลิกภาพ และแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สามารถพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาได้เป็นอันดับแรก ดังนั้น ผู้บริหาร และครู ควรจัดกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อเป็นการสร้างมิตรภาพของนักเรียนกับครูให้มีความแน่นแฟ้นมากขึ้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูที่ดี มีความเป็นกันเอง หรือเป็นแบบประชาธิปไตยมีผลต่อการเรียนรู้และการรับรู้ที่ดีของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น

1.2 ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สามารถพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาได้เป็นอันดับสอง ดังนั้น ผู้บริหาร และครู ควรส่งเสริมความสัมพันธ์และสนับสนุนให้มีกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน เพื่อให้ให้นักเรียนได้พัฒนาตนเอง ฝึกความกล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ รู้จักเสียสละ รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือซึ่งพากันทั้งด้านการเรียนและการทำงานเป็นทีม ทำให้นักเรียนดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.3 ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา สามารถพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาได้เป็นอันดับสาม ดังนั้น ผู้บริหาร และครู ตลอดจนผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาลักษณะทางกายภาพในการเรียนให้เหมาะสม โดยสถานที่จัดการเรียนการสอนของนักเรียนควรมีบริเวณกว้างขวาง สะอาด มีอากาศถ่ายเท มีการรักษาความปลอดภัยที่ดี มีแหล่งความรู้เพียงพอกับความต้องการ ห้องสมุดมีหนังสือเพียงพอกับการค้นคว้า มีขนาดของสถานที่เรียนเหมาะสมกับการเรียน ไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก ร่มรื่น เย็นสบาย อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน ต้องมีความ

หลากหลายและเหมาะสมต่อการเรียนวิชาพลศึกษา มีความเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ไม่ซ้ำชุด และมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน

1.4 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ สามารถพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาได้เป็นอันดับสี่ ดังนั้นผู้บริหาร และครู ควรจัดการเรียนการสอนให้มีการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนเอาไว้ในการเรียน ชยัน อดทน รับผิดชอบ มีการวางแผนการเรียน และการจัดระบบการเรียน เน้นให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียนรู้ และพัฒนาการเรียนของตนอยู่เสมอ

1.5 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา สามารถพยากรณ์เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาได้เป็นอันดับห้า ดังนั้นผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา อีกประการหนึ่ง คือ การแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนที่นักเรียนจะได้รับตลอดการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังจากที่ได้ศึกษาแล้ว ตามหลักสูตร ให้นักเรียนทราบว่า จะได้รับสารประโยชน์ และสิทธิที่พึงได้ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่า ความสำคัญ และมีเป้าหมายในการเรียนวิชาพลศึกษาอย่างชัดเจน ฉะนั้น ผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน จึงควรสร้างเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษายิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา เช่น ประสบการณ์ของครูที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความถนัดทางการเรียน เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนกับวิชาอื่นๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ศิลปะ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา บุคลิกภาพ และแรงจูงใจในการเรียนพลศึกษาไปพัฒนาเพื่อใช้ปรับพฤติกรรมของนักเรียน โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กลุ่มสัมพันธ์ บทบาทสมมติ และเทคนิคแม่แบบ เป็นต้น เพื่อพัฒนาเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- กรมวิชาการ. (2545). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จตุพร ศิลาเดช. (2543). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(การวัดและประเมินผลการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ยูนิพันธ์. (2533). *พลังวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาล การประชุมวิชาการเรื่องในโอกาสวันพยาบาลแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: สภาการพยาบาล
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2550). *จิตวิทยศัพท*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชุติมัน ศรีแก้ว. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2551). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมในประเทศไทยและต่างประเทศ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม
- เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2549, มกราคม-ธันวาคม). *ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ*. *วิชาการศึกษาศาสตร์*. 7(1-3): 56.
- ธนะดี สุริยะจันทร์หอม. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการสื่อสารผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ Hi5 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2549). *การวัดเจตคติ*. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซท.
- นันทา ผู้รักษา. (2544). *เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นันทวิทย์ เป่ามหานาคะ. (2548). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- นารี โนภระ. (2536). *ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของครูประจำชั้นนักเรียนและสุขภาพจิตของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่และโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.*
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- เบญจวรรณ เหมือนสุวรรณ. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นเปียโนให้ได้เกณฑ์มาตรฐานขั้นสูงของผู้เรียนเปียโนในสถาบันดนตรีเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ประพนธ์ ชูจำปา. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนในหลักสูตรธรรมศึกษาของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ปิยาภรณ์ วิบูลย์ศรีสัจจะ (2546). *การศึกษาปัญหาการเรียน สาเหตุและแนวทางแก้ปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่4-6 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ปิยรัตน์ จันทรเรือง. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพิบูลอุปถัมภ์ เขตห้วยขวางกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). *จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.*

- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). *สุขภาพจิตเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- พระมหาเดชจำลอง พุฒหอม. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2548). *พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา อักษร A – L ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2549). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2544). *เจตคติ: แนวคิด วิธีการวัดและมาตราวัด*. นนทบุรี: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณวิภา ชื่นสงวน. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ในการเรียนร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา. (2537, ตุลาคม – ธันวาคม). การเปลี่ยนแปลงของสังคมกับการพัฒนาเด็กไทย . *การศึกษาปฐมวัย*. 1(4): 9 – 17
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). *หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศุภาภรณ์ อหันตะ. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทร์เอม. (2528). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- สุชาติ โสภประยูร. (2540, เมษายน – มิถุนายน). พฤติกรรมสุขภาพ. *วารสารสุขศึกษาพลศึกษา และสันทนาการ*. 23(2): 5 – 13.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ตั้งสัจจพงษ์. (2540). *สาระน่ารู้เกี่ยวกับพลศึกษาและสันทนาการ*. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสตูดิโอ.
- สุนทร เอี่ยมเกษมสิน. (2546). *สภาพแวดล้อมในสถาบันราชภัฏสวนดุสิตตามความคิดเห็นของนักศึกษา*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสริมศรี ชื่นเชวง. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชภูาสาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- อรพินทร์ ประสิทธิ์รัตน์. (2546, เมษายน). สภาพแวดล้อมการเรียนรู้อื่นๆ. ใน *สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวโรกาสพระชนมายุ 4 รอบ วันที่ 2 เมษายน 2546*. คณะกรรมการโครงการสารานุกรมศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 267-270. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). *จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ไยใหม่.
- Friedman, M; & R.H. Roseman. (1974). Behavior Pattern and Cornary Angiographic Pinddkng, *Journal of the American medical Association*. 240 : 164.
- Yamane Taro. (1967). *Statistic and Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศช 0519.12/1013

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๘ กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

เนื่องด้วย นายศรัณย์ รื่นณรงค์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 256 คน ตอบแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา / แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา / บุคลิกภาพ / การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง / ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียนวิชาพลศึกษา / สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา / สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และ เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2553

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายศรัณย์ รื่นณรงค์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 084-8004-049

ที่ ศธ 0519.12/1011

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๘ กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องด้วย นายศรัณย์ รื่นณรงค์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียน วิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนา การศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเชิญเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรกฏา นกคิม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามนิสัย ทางการเรียนวิชาพลศึกษา / แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา / บุคลิกภาพ / การสนับสนุนทางการเรียน วิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง / ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียนวิชาพลศึกษา / สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน กับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา / สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และ เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายศรัณย์ รื่นณรงค์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 084-8004-049

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/1012

วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายสรณ์ย์ รื่นณรงค์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียน วิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนา การศึกษา” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แส่นคำเครือ และ อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารูเพ็ง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา / แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา / บุคลิกภาพ / การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง / ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน วิชาพลศึกษา / สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา / สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ เพื่อน และ เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายสรณ์ย์ รื่นณรงค์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร การตอบแบบสอบถามนี้ ไม่มีข้อถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบต่อการ
เรียนแต่อย่างใดคำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ จะมีการประมวลผลและนำเสนอผลการ
ศึกษาวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ผู้วิจัยขอความร่วมมือนักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นายศรัณย์ รื่นณรงค์

นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนตั้งใจเรียนโดยไม่คิดถึงเรื่องอื่นๆ ขณะเรียนวิชาพลศึกษา					
2	นักเรียนจะฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ เพื่อเป็นการ เตรียมตัวก่อนสอบวิชาพลศึกษา					
3	เมื่อนักเรียนขาดเรียนวิชาพลศึกษา นักเรียน รีบสอบถามเนื้อหาที่เรียนจากเพื่อนหรือครู					
4	เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยในการเรียนวิชา พลศึกษา นักเรียนจะรีบสอบถามจากครูหรือ เพื่อนทันที					
5	นักเรียนฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ ที่ได้เรียนในวิชา พลศึกษานอกชั้นเรียน					
6	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย เมื่อครูมอบหมายให้ ค้นคว้าหรือฝึกซ้อมเพิ่มเติม					
7	นักเรียนไม่ท้อแท้ แม้ว่าต้องฝึกซ้อมนอกเวลา เรียน					
8	นักเรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนพลศึกษา และสามารถปฏิบัติได้สำเร็จตามเป้าหมาย					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
9	นักเรียนไม่มีเวลาเตรียมตัวก่อนสอบ เนื่องจากไม่มีการวางแผนจัดสรรเวลาให้ เหมาะสม					
10	นักเรียนไม่มีสมาธิเมื่อเรียนวิชาพลศึกษา					
11	แม้ว่านักเรียนจะถูกครูดู นักเรียนก็ยังคงไม่ ตั้งใจเรียนวิชาพลศึกษา					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษาให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่าง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนตั้งใจเรียนวิชาพลศึกษาเพราะ คำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับ					
2	นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนวิชา พลศึกษา เพื่อที่จะนำไปใช้ในการเล่นกีฬา หรือการออกกำลังกาย					
3	นักเรียนปรารถนาที่จะเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อ จะช่วยให้เข้าใจในกฎและกติกาของกีฬาแต่ละ ประเภท					
4	แม้ว่านักเรียนจะเหนื่อยจากการเรียนวิชา พลศึกษาเมื่อนักเรียนกลับบ้าน นักเรียนก็จะ ทบทวนหรือฝึกซ้อมทักษะที่ได้เรียนมา					
5	นักเรียนชอบฝึกซ้อมทักษะที่ยาก เพราะเป็น การทำทนายความสามารถ					
6	นักเรียนเอาใจใส่ต่อการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะจะทำให้ร่างกายแข็งแรง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
7	นักเรียนต้องการเพิ่มพูนความรู้ในวิชา พลศึกษา เพื่อที่จะนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
8	นักเรียนตั้งใจเรียนวิชาพลศึกษา เพราะ ต้องการคำชมเชยจากครูผู้สอน					
9	เมื่อนักเรียนฝึกทักษะที่ยากได้ นักเรียนจะ ได้รับคำชมจากเพื่อน					
10	เมื่อนักเรียนเข้าใจกฎและกติกาในกีฬาที่ได้ เรียน นักเรียนจะนำกีฬานั้นมาเล่นกับเพื่อน ตอนหลังเลิกเรียน					
11	นักเรียนขยันฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ ก่อนสอบ เพราะต้องการให้ได้คะแนนดี					
12	เมื่อนักเรียนขยันฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ ที่ได้ เรียนมา ผู้ปกครองจะซื้ออุปกรณ์กีฬาชิ้น ใหม่ให้					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนเป็นคนที่ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรวดเร็ว					
2	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของนักเรียนดำเนินไปอย่างล่าช้า					
3	นักเรียนต้องการทำการบ้านให้เสร็จโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้					
4	เพื่อนส่วนใหญ่เห็นว่านักเรียนเป็นคนจริงจังกับการเรียน					
5	เมื่อนักเรียนต้องทำสิ่งซ้ำซากทำให้รู้สึกหงุดหงิด					
6	นักเรียนเป็นคนที่รับผิดชอบในการทำงาน โดยสามารถทำเสร็จก่อนกำหนดเวลาเสมอ					
7	นักเรียนรู้สึกว่า เป็นการเสียเวลา ถ้าต้องรอสอบปฏิบัติเนื่องจากเพื่อนคนอื่น ๆ สอบอยู่					
8	นักเรียนคิดว่าคนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจนักเรียน					
9	นักเรียนไม่ชอบที่ต้องแข่งขันกับผู้อื่น					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
10	เมื่อนักเรียนมีนัด นักเรียนชอบไปถึงที่นัด หมายก่อนกำหนด					
11	นักเรียนฝึกทักษะจนปฏิบัติได้ก่อนเวลา ทดสอบเสมอ					
12	นักเรียนรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะใน ขณะที่นักเรียนทำสิ่งที่ตั้งใจไว้					
13	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองบังคับให้นักเรียนเรียนเกี่ยวกับกีฬาและการออกกำลังกายเพิ่มเติมหลังเลิกเรียน					
2	ผู้ปกครองต่อว่านักเรียนเมื่อนักเรียนทำคะแนนสอบวิชาพลศึกษาได้ไม่ดี					
3	ผู้ปกครองให้คำแนะนำทางการเรียนวิชาพลศึกษาแก่นักเรียน					
4	ผู้ปกครองจ่ายค่าเล่าเรียนวิชาพลศึกษาให้นักเรียน					
5	เมื่ออุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษาชำรุดหรือเสียหายผู้ปกครองจะซื้อให้นักเรียนใหม่					
6	ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนเล่นกีฬาและออกกำลังกาย					
7	ผู้ปกครองเอาใจใส่ต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน					
8	ผู้ปกครองพานักเรียนไปเลือกซื้ออุปกรณ์และชุดกีฬาเสมอ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
9	เมื่อนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางการกีฬา ผู้ปกครองจะชื่นชมนักเรียนเสมอ					
10	ผู้ปกครองไม่สนใจว่านักเรียนมีอุปสรรคการ เรียนวิชาพลศึกษาครบหรือไม่					
11	ผู้ปกครองคอยเตือนให้นักเรียนเตรียมตัว ก่อนสอบวิชาพลศึกษาเสมอ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	สนามกีฬาที่นักเรียน เรียนพลศึกษามีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย					
2	สนามกีฬาที่นักเรียน เรียนพลศึกษามีความปลอดภัย					
3	โรงเรียนจัดแหล่งความรู้เกี่ยวกับกีฬาและการออกกำลังกายเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน					
4	สถานที่เรียนวิชาพลศึกษามีอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
5	สนามกีฬาของโรงเรียนมีขนาดเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา					
6	บริเวณโดยรอบสถานที่เรียนวิชาพลศึกษามีขยะส่งกลิ่นเหม็นรบกวน					
7	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีความหลากหลายเหมาะสมกับการเรียนวิชาพลศึกษา					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
8	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชา พลศึกษา มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
9	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชา พลศึกษามีความทันสมัย					
10	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครูใช้ใน วิชาพลศึกษาอยู่ในสภาพดี					
11	สื่อและอุปกรณ์การเรียนวิชาพลศึกษามี คุณภาพเหมาะกับการใช้งาน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนตั้งใจเรียนตลอดเวลาที่เรียนวิชาพลศึกษา					
2	นักเรียนเคารพและเชื่อฟังครูขณะที่เรียนวิชาพลศึกษา					
3	นักเรียนตอบคำถามที่ครูพลศึกษาถาม					
4	นักเรียนหลีกเลี่ยงการพบปะกับครูพลศึกษา					
5	ครูพลศึกษามีความห่วงใยนักเรียน					
6	ครูพลศึกษาให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน					
7	ครูพลศึกษาให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคนในการเรียนวิชาพลศึกษา					
8	ครูพลศึกษาให้ความช่วยเหลือนักเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาพลศึกษา					
9	ครูพลศึกษาให้ความสนใจนักเรียนทุกคนในห้องเรียน					
10	เมื่อนักเรียนฝึกทักษะที่เรียนไม่ได้ครูพลศึกษาจะให้คำแนะนำแก่นักเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
11	ครูพลศึกษาไม่รับฟังเหตุผลของนักเรียน					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนไม่สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนได้					
2	เมื่อมีการทำกิจกรรมร่วมกัน นักเรียนและเพื่อนต่างช่วยเหลือกันอย่างเต็มที่					
3	เพื่อนให้นักเรียนยืมของใช้ที่นักเรียนลืมเอามา					
4	นักเรียนมีความสุขเมื่อได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อน					
5	เมื่อมีปัญหา นักเรียนไม่สามารถปรึกษาเพื่อนได้					
6	นักเรียนมีเพื่อนสนิทหลายคน					
7	นักเรียนไม่ชอบเพื่อนที่เรียนเก่งกว่าหรือได้คะแนนดีกว่า					
8	เพื่อนให้นักเรียนยืมหนังสือเมื่อนักเรียนต้องการ					
9	เพื่อนแสดงความเป็นมิตรกับนักเรียนเสมอ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
10	นักเรียนและเพื่อนชวนกันมาเรียนเพิ่มเติม ในวิชาพลศึกษา					
11	เมื่อมีเวลาว่าง นักเรียนจะเล่นกีฬาหรือ ออกกำลังกายกับเพื่อน					
12	เมื่อมีกิจกรรมทางการกีฬา เพื่อนมักชวน นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสมอ					
13	นักเรียนรู้สึกเหงาเมื่อเวลาไม่มีเพื่อน					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1	การเรียนวิชาพลศึกษาไม่มีประโยชน์ต่อ นักเรียน					
2	วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้มีสุขภาพ แข็งแรง					
3	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ฝึกให้นักเรียนมี ความสามัคคี					
4	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีสมาธิที่ดี					
5	วิชาพลศึกษามีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ กับกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ดี					
6	การเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยเพิ่มทักษะการ เล่นกีฬาแก่นักเรียน					

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
7	รูปแบบการเรียนวิชาพลศึกษาที่ครูสอน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในการฝึกปฏิบัติได้					
8	นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนในวิชา พลศึกษา ไปฝึกซ้อมกับเพื่อนได้					
9	การเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยให้นักเรียน กล้าแสดงออกมากขึ้น					
10	การเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยให้เกิดความเครียด					
11	การเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยให้นักเรียน นำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนวิชาอื่นได้					

แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้สึ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้สึ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความรู้สึคของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึคของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึคของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึคของนักเรียนบางครั้ง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึคของนักเรียน
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึคของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การเรียนพลศึกษาเป็นสิ่งที่สนุกสนาน					
2	นักเรียนชอบรูปแบบการเรียนวิชาพลศึกษาที่ครูใช้สอนในห้องเรียน					
3	นักเรียนมีความสุขกับรูปแบบการเรียนวิชาพลศึกษาที่ครูสอน					
4	นักเรียนชอบบรรยากาศในการเรียนวิชาพลศึกษา					
5	นักเรียนไม่พอใจรูปแบบการเรียนวิชาพลศึกษาที่ครูสอน					
6	เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาพลศึกษา นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายไม่อยากเรียน					
7	การเรียนวิชาพลศึกษาที่ครูสอนไม่น่าสนใจ					
8	นักเรียนรู้สึกท้อว่าชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษายาวนาน					
9	นักเรียนรู้สึกเสียดาย ถ้าไม่สามารถมาเรียนวิชาพลศึกษาได้					

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10	นักเรียนมีความพอใจกับอุปกรณ์การเรียน วิชาพลศึกษา					
11	นักเรียนมีความพอใจกับสถานที่เรียนวิชา พลศึกษา					

แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามนี้อย่างละเอียด แล้วตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องว่างช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือก ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตบ่อยมาก
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ่อยมาก แต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ้าง
นานๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยที่สุดจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
1	นักเรียนชักชวนบุคคลใกล้เคียงให้ออกกำลังกาย					
2	นักเรียนนำทักษะที่ครูสอนไปฝึกหัดที่บ้าน					
3	นักเรียนพยายามฝึกทักษะอย่างไม่ย่อท้อ					
4	นักเรียนทำการบ้านวิชาพลศึกษาด้วยตนเอง					
5	หลังจากที่ครูสาธิตแบบฝึกแล้ว นักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้ทันที					
6	นักเรียนตั้งใจเรียนในชั่วโมงพลศึกษา					
7	เมื่อมีกิจกรรมทางการกีฬานักเรียนจะสมัครเข้าร่วมการแข่งขัน					

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	น้อย ครั้ง ที่สุด
8	เมื่อเพื่อนทำแบบฝึกไม่ได้นักเรียนสามารถ ทำให้เพื่อนดูได้					
9	นักเรียนมักฝึกซ้อมหรือทบทวนทักษะที่ได้ เรียนมา					
10	นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนวิชา พลศึกษา					
11	นักเรียนซักถามครูพลศึกษาทันทีที่ไม่ เข้าใจ					
12	นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากวิชาพลศึกษา ไปใช้ในการปรับอารมณ์ของตนเอง					
13	นักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมก่อนถึงเวลา เรียนวิชาพลศึกษา					

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ค
ค่าความเชื่อมั่นและค่า t

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิตยทางการเรียนวิชาพลศึกษา

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	9.259
2.	7.778
3.	4.000
4.	3.240
5.	5.644
6.	2.402
7.	7.120
8.	5.680
9.	6.010
10.	5.248
11.	3.615

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนิตยทางการเรียนวิชาพลศึกษา มีค่าเท่ากับ .901

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	3.095
2.	5.164
3.	4.519
4.	5.810
5.	3.634
6.	4.055
7.	5.590
8.	4.072
9.	2.301
10.	2.277
11.	2.482
12.	4.276

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา มีค่าเท่ากับ .837

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	5.381
2.	3.889
3.	2.357
4.	4.187
5.	2.087
6.	2.469
7.	3.199
8.	3.534
9.	3.567
10.	4.912
11.	2.206
12.	4.568
13.	4.254

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าเท่ากับ .901

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียน
วิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	2.104
2.	5.232
3.	2.597
4.	2.063
5.	3.010
6.	2.540
7.	2.063
8.	3.659
9.	3.659
10.	2.540
11.	2.540

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง
มีค่าเท่ากับ .820

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน
วิชาพลศึกษา

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	8.881
2.	7.937
3.	4.049
4.	3.416
5.	5.148
6.	2.640
7.	7.000
8.	6.000
9.	6.030
10.	5.517
11.	3.806

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา
มีค่าเท่ากับ .901

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	3.107
2.	3.958
3.	2.217
4.	2.713
5.	2.722
6.	6.201
7.	6.287
8.	3.006
9.	4.048
10.	4.443
11.	3.025

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
มีค่าเท่ากับ .858

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	3.876
2.	5.545
3.	3.267
4.	3.687
5.	3.965
6.	3.590
7.	4.138
8.	2.597
9.	4.339
10.	2.811
11.	3.249
12.	3.982
13.	3.415

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าเท่ากับ .936

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
ด้านความรู้

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	3.645
2.	3.250
3.	2.925
4.	7.372
5.	5.700
6.	4.583
7.	3.705
8.	3.006
9.	2.540
10.	5.469
11.	5.513

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้
มีค่าเท่ากับ .907

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
ด้านความรู้สึกรู้สึก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	3.723
2.	2.750
3.	3.411
4.	3.924
5.	2.532
6.	3.158
7.	2.985
8.	2.665
9.	2.503
10.	3.649
11.	3.649

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้สึกรู้สึก
มีค่าเท่ากับ .867

ตาราง 16 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)
1.	5.774
2.	4.334
3.	3.118
4.	4.330
5.	2.563
6.	2.941
7.	5.539
8.	7.120
9.	2.828
10.	5.461
11.	4.763
12.	6.971
13.	3.618

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

มีค่าเท่ากับ .901

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .951

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายศรัณย์ รื่นณรงค์
วันเดือนปีเกิด	9 พฤษภาคม 2526
สถานที่เกิด	จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	60/1 หมู่ที่ 3 ตำบล ตะค่า อำเภอบางปลาม้า จังหวัด สุพรรณบุรี 72150 โทร 0848004049
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2539	ชั้นประถมศึกษา จาก โรงเรียนวัดชีปะขาว จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ.2545	ชั้นมัธยมศึกษา จาก โรงเรียนกวรรณสูตศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ.2551	การศึกษาระดับบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์ พลศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2553	การศึกษาระดับบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร